

SPIS TREŚCI

I. WSTĘP.....	3
1. Cel i zakres raportu.....	3
1.1. Cel raportu	3
1.2. Zakres raportu	3
2. Inwestor Przedsięwzięcia	5
3. Źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu	5
II. OPIS PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA.....	8
1. Lokalizacja przedsięwzięcia.....	8
2. Zabudowa i wyposażenie terenu	8
2.1. Zabudowa sąsiadująca z planowaną inwestycją	10
2.2. Zaopatrzenie w media	10
3. Główne cechy charakterystyczne procesów technologicznych.....	11
III. OPIS ELEMENTÓW PRZYRODNICZYCH ŚRODOWISKA, OBJĘTYCH ZAKRESEM PRZEWIDYWANEGO ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA.....	16
1. Położenie geograficzne.....	16
2. Budowa geologiczna.....	16
3. Warunki hydrogeologiczne.....	17
3.1. Wody powierzchniowe.....	17
3.2. Wody podziemne.....	17
4. Klimat.....	18
5. Formy ochrony przyrody	18
IV. OPIS ISTNIEJĄCYCH W SĄSIEDZTWIE LUB W BEZPOŚREDNIM ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA ZABYTKÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTKÓW I OPIECE NAD ZABYTKAMI	24
V. ODDZIAŁYWANIE PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO NA ETAPIE BUDOWY, EKSPLOATACJI I LIKWIDACJI.....	25
1. Oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie budowy	25
2. Oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie eksploatacji	28
2.1. Emisje zanieczyszczeń do powietrza	29
2.2. Emisja hałasu.....	36
2.3. Zapotrzebowanie na wodę w zakładzie	40

2.4. Przewidywana ilość powstających ścieków w zakładzie	41
2.5. Bilans wód opadowych	43
2.6. Gospodarka odpadami	44
3. Oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie likwidacji.....	50
VI. UZASADNIENIE WYBRANEGO PRZEZ WNIOSKODAWCĘ WARIANTU, ZE WSKAZANIEM JEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (LUDZI, ZWIERZĘTA, ROŚLINY, POWIERZCHNIĘ ZIEMI, WODĘ, POWIETRZE, KLIMAT, DOBRA MATERIALNE, DOBRA KULTURY, KRAJOBRAZ) ORAZ WZAJEMNE ODDZIAŁYWANIE MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI	52
1. Opis analizowanych wariantów:.....	52
1.1. Wariant polegający na nie podejmowaniu przedsięwzięcia	52
1.2. Wariant polegający na realizacji planowanego przedsięwzięcia	52
1.3. Wariant alternatywy	52
1.4. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska	53
2. Oddziaływanie wybranego wariantu na środowisko, w szczególności na ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę i powietrze.	54
VII. ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO W WYPADKU WYSTĄPIENIA POWAŻNEJ AWARII PRZEMYSŁOWEJ	57
VIII. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO WYNIKAJĄCE Z ISTNIENIA PRZEDSIĘWZIĘCIA, WYKORZYSTANIA ZASOBÓW ŚRODOWISKA I EMISJI.....	58
IX. MOŻLIWE TRNASGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO	60
X. OBSZAR OGRANICZONEGO UŻYTKOWANIA.....	61
XI. OPIS DZIAŁAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	62
XII. ANALIZA MOŻLIWYCH KONFLIKTÓW SPOŁECZNYCH	63
XIII. MONITORING ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEJ INWESTYCJI	64
XIV. PORÓWNANIE PROPONOWANEJ TECHNOLOGII Z TECHNOLOGIA SPEŁNIAJĄCĄ WYMAGANIA, ZAWARTE W ARTYKULE 143 USTAWY PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA	65
XV. WSKAZANIE TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO, OPRACOWUJĄC RAPORT	66
XVI. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	67

I. WSTĘP

1. Cel i zakres raportu

1.1. Cel raportu

Przedmiotem opracowania jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko polegającego na demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji na dz. nr 439/3 obręb Nierośno, gmina Dąbrowa Białostocka, powiat sokólski, województwo podlaskie.

Zadaniem raportu jest przedstawienie informacji o zamierzonym sposobie korzystania ze środowiska, ocena wpływu planowanej działalności na środowisko, a w przypadku stwierdzenia powodowanego oddziaływania – określenie parametrów granicznych dotrzymywania standardów jakości środowiska.

Opracowanie wykonywane jest w celu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Planowane przedsięwzięcie jest wymienione w §2 ust. 1 pkt. 42 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. nr 213, poz. 1397) jako przedsięwzięcie, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane obligatoryjnie.

Zakres przedmiotowego raportu spełnia wymogi art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm.).

1.2. Zakres raportu

Niniejszy raport sporządzony został w oparciu o art. 66 ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2008 r. Nr 199, poz. 1227 z późn. zm, uwzględniając:

1. opis planowanego przedsięwzięcia, a w szczególności:
 - a. charakterystykę całego przedsięwzięcia i warunki użytkowania terenu w fazie budowy i eksploatacji lub użytkowania,
 - b. główne cechy charakterystyczne procesów produkcyjnych,
 - c. przewidywane rodzaje i ilości zanieczyszczeń, wynikające z funkcjonowania planowanego przedsięwzięcia;
2. opis elementów przyrodniczych środowiska objętych zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, w tym elementów środowiska objętych ochroną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody;
3. opis istniejących w sąsiedztwie lub w bezpośrednim zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia zabytków chronionych na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami;
4. opis przewidywanych skutków dla środowiska w przypadku niepodjęcia przedsięwzięcia;
5. opis analizowanych wariantów, w tym:

- a. wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego,
 - b. wariantu najkorzystniejszego dla środowiska wraz z uzasadnieniem ich wyboru;
6. określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko analizowanych wariantów, w tym również w przypadku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, a także możliwego transgranicznego oddziaływania na środowisko;
 7. uzasadnienie proponowanego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko, w szczególności na:
 - a. ludzi, rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska przyrodnicze, wodę i powietrze,
 - b. powierzchnię ziemi, z uwzględnieniem ruchów masowych ziemi, klimat i krajobraz,
 - c. dobra materialne,
 - d. zabytki i krajobraz kulturowy, objęte istniejącą dokumentacją, w szczególności rejestrem lub ewidencją zabytków,
 - e. wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a – d;
 8. opis metod prognozowania zastosowanych przez wnioskodawcę oraz opis przewidywanych znaczących oddziaływań planowanego przedsięwzięcia na środowisko, obejmujący bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótko-, średnio- i długoterminowe, stałe i chwilowe oddziaływania na środowisko, wynikające z:
 - a. istnienia przedsięwzięcia,
 - b. wykorzystywania zasobów środowiska,
 - c. emisji;
 9. opis przewidywanych działań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru;
 10. jeżeli planowane przedsięwzięcie jest związane z użyciem instalacji, porównanie proponowanej technologii z technologią spełniającą wymagania, o których mowa w art. 143 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
 11. przedstawienie zagadnień w formie graficznej;
 12. wskazanie, czy dla planowanego przedsięwzięcia jest konieczne ustanowienie obszaru ograniczonego użytkowania w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, oraz określenie graficznie takiego obszaru, ograniczeń w zakresie przeznaczenia terenu, wymagań technicznych dotyczących obiektów budowlanych i sposobów korzystania z nich, nie dotyczy to przedsięwzięć polegających na budowie drogi krajowej;
 13. przedstawienie zagadnień w formie kartograficznej w skali odpowiadającej przedmiotowi i szczegółowości analizowanych w raporcie zagadnień oraz umożliwiającej kompleksowe przedstawienie przeprowadzonych analiz oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;
 14. analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem;
 15. przedstawienie propozycji monitoringu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na etapie jego budowy i eksploatacji lub użytkowania, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru;

16. wskazanie trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy, jakie napotkano, opracowując raport;
17. streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu;
18. nazwisko osoby lub osób sporządzających raport;
19. źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu.

2. Inwestor Przedsięwzięcia

Adam Ciniewicz, Grodziszczany 61, 16-200 Dąbrowa Białostocka

3. Źródła informacji stanowiące podstawę do sporządzenia raportu

Wykaz aktów prawa europejskiego z których korzystano opracowując raport:

1. Dyrektywa Rady Europy 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory (dyrektywa siedliskowa).
2. Dyrektywa rady Europy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikich ptaków (dyrektywa ptasia).
3. Dyrektywa Rady Europy 85/337/EWG w sprawie oceny oddziaływania na środowisko niektórych publicznych i prywatnych przedsięwzięć.
4. Dyrektywy 93/59/EC oraz 98/69/EC Unii Europejskiej dotyczące norm emisji EURO I, EURO II, EURO III i EURO IV.
5. Konwencja o obszarach wodno – błotnych mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego z 1971 r. (Konwencja Ramsarska) podpisana 22.11.1972 r., ratyfikowana 22.03.1978 r. Dz.U. 78.7.24 i Dz.U. 78.7.25.
6. Konwencja o ochronie dzikiej fauny i flory europejskiej oraz ich siedlisk naturalnych (Konwencja Berneńska) podpisana 24 marca 1995 r., ratyfikowana 01 stycznia 1996 r. Dz. U. 96.58.263
7. Konwencja o ochronie wędrownych gatunków dzikich zwierząt z 1979 r. (Konwencja Bońska) podpisana 1 maja 1996 r. Dz. U. 03.2.17
8. Konwencja o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym z 1991 r. (Konwencja z Espoo) podpisana 25 lutego 1991 r., ratyfikowana 12. czerwca 1997 r. Dz. U. 99.96.1110
9. Protokół dotyczący Strategicznych Ocen Oddziaływania na Środowisko do Konwencji o ocenach oddziaływania na środowisko w kontekście transgranicznym (Konwencja z Espoo) podpisany 21 maja 2003 r.

Wykaz aktów prawa polskiego z których korzystano opracowując raport:

1. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko (**Dz. U. Nr 199, poz. 1227 ze zm.**).
2. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (**Dz. U. z 2008 r., Nr 25, poz. 150 ze zm.**).

3. Ustawa z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* (**Dz. U. z 2005 r., Nr 239, poz. 2019 ze zm.**).
4. Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *o odpadach* (**Dz. U. z 2010 r., Nr 185, poz. 1243**).
5. Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (**Dz. U. Nr 92, poz. 880 ze zm.**).
6. Ustawa z dnia 13 września 1996 r. *o utrzymaniu czystości i porządku w gminach* (**Dz. U. z 2005 r., Nr 236, poz. 2008 ze zm.**).
7. Ustawa z dnia 11 stycznia 2001 r. *o opakowaniach i odpadach opakowaniowych* (**Dz. U. Nr 63, poz. 638**).
8. Ustawa z dnia 29 lipca 2005 r. *o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym* (**Dz. U. Nr 180, poz. 1494 i 1495 ze zm.**).
9. Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. *o ochronie gruntów rolnych i leśnych* (**Dz. U. z 2008 r., Nr 237, poz. 1657 ze zm.**).
10. Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. *o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami* (**Dz. U. Nr 162, poz. 1568**).
11. Ustawa z dnia 9 stycznia 1997 r. *o ratyfikacji Konwencji o ocenach oddziaływania transgranicznego na środowisko w kontekście transgranicznym* (**Dz. U. Nr 18, poz. 96**).
12. Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. *w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko* (**Dz. U. Nr 257, poz. 2573**).
13. Rozporządzeniem Rady Ministrów dnia 10 maja 2005 r. *zmieniającym rozporządzenie w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko* (**Dz. U. Nr 92, poz. 769**).
14. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 r. *w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu* (**Dz. U. Nr 47 poz. 281**).
15. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. *w sprawie wartości odniesień* (**Dz. U. Nr 16, poz. 87**).
16. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 r. *w sprawie standardów emisyjnych z instalacji* (**Dz. U. Nr 260, poz. 2181 ze zm.**).
17. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (**Dz. U. Nr 120, poz. 826**).
18. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. *w sprawie katalogu odpadów* (**Dz. U. Nr 112, poz. 1206**).
19. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 marca 2003 r. *w sprawie szczegółowych wymagań dotyczących lokalizacji, budowy, eksploatacji i zamknięcia, jakim powinny odpowiadać poszczególne typy składowisk odpadów* (**Dz. U. Nr 220, poz. 1868**).
20. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. *w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000* (**Dz. U. Nr 229, poz. 2313 ze zm.**).
21. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. *w sprawie gatunków dziko występujących roślin objętych ochroną* (**Dz. U. Nr 168, poz. 1764**).

22. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 lipca 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących grzybów objętych ochroną (Dz. U. Nr 168, poz. 1765).
23. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 28 września 2004 r. w sprawie gatunków dziko występujących zwierząt objętych ochroną (Dz. U. Nr 220, poz. 2237).
24. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 maja 2005 r. w sprawie typów siedlisk przyrodniczych oraz gatunków roślin i zwierząt, wymagających ochrony w formie wyznaczenia obszarów Natura 2000 (Dz. U. Nr 94, poz. 795).
25. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 r. w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 229, poz. 2313).
26. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 4 października 2002 r. w sprawie wymagań jakim powinny odpowiadać wody śródlądowe będące środowiskiem życia ryb w warunkach naturalnych (Dz. U. Nr 176, poz. 1455),
27. Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58, poz. 535 ze zm.),
28. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie obszarów wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. 2010 Nr 16 poz. 87).

Wykaz wykorzystanych materiałów i opracowań:

1. Program Ochrony Środowiska (2004).
2. Materiały WIOŚ-ii.
3. Polityka ekologiczna państwa na lata 2007 – 2010 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2011 – 2014.
4. Program Ochrony Środowiska oraz Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego
5. Ministerstwo Środowiska, "Postępowania administracyjne w sprawach określonych ustawą z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko", Warszawa, 2009.
6. Materiały uzyskane od Inwestora

II. OPIS PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

1. Lokalizacja przedsięwzięcia

Projektowane przedsięwzięcie polegać będzie na demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji. Przedsięwzięcie dotyczy działki nr 439/3 w m. Nierośno, Gmina Dąbrowa Górnicza, powiat sokólski. Działka jest dzierżawiona przez Inwestora. Nieruchomość leży na terenach peryferyjnych, poza zwartą zabudową mieszkaniową.

2. Zabudowa i wyposażenie terenu

Całkowita powierzchnia działki nr 439/3 wynosi 0,58 ha i wg wypisu z rejestru gruntów stanowią ją grunty rolne IV i V klasy wraz zabudową.

Na działce znajdują się 3 budynki:

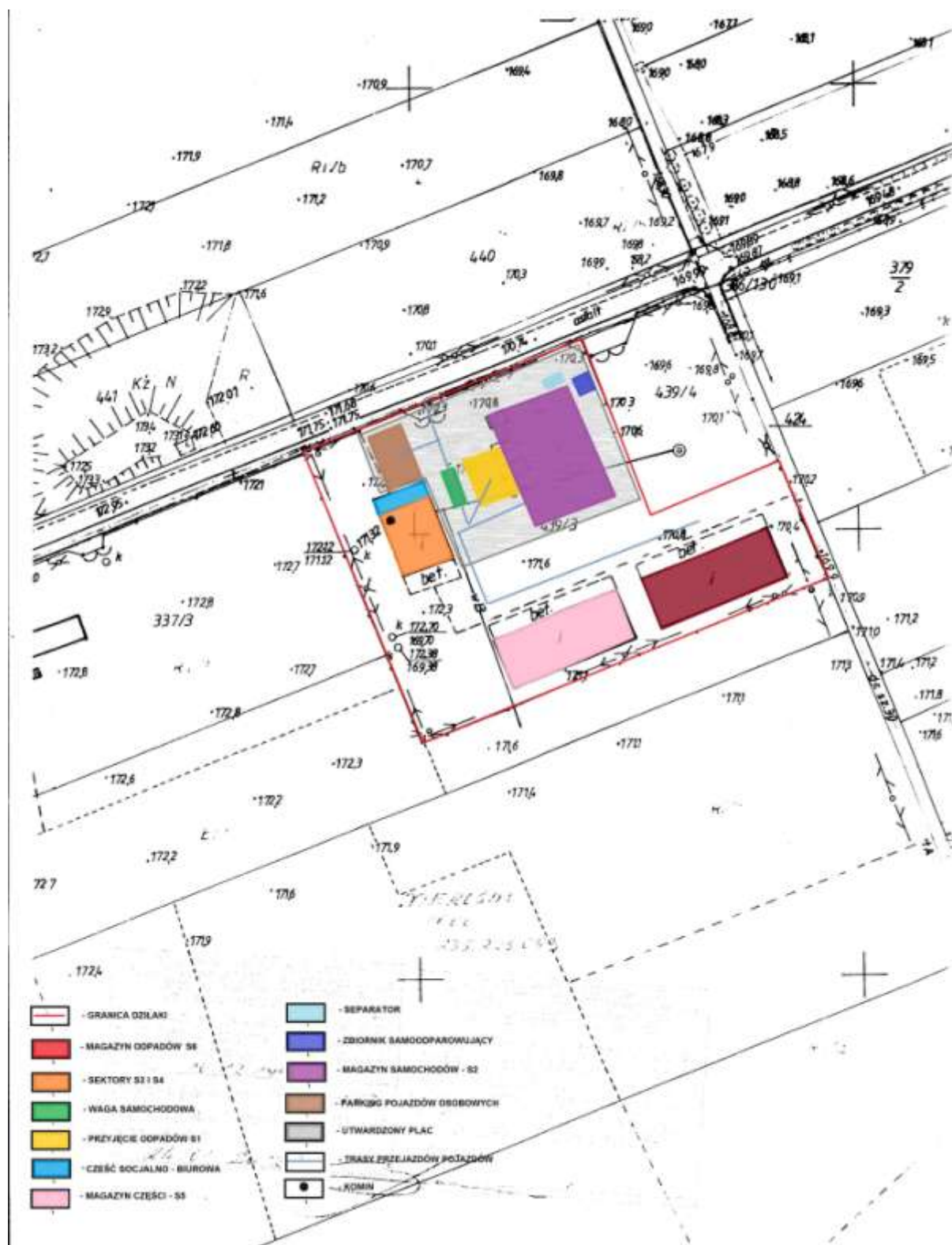
1. Budynek biurowy wraz z miejscem demontażu pojazdów - 250 m² – B1
2. Magazyn części – 360 m² – B2
3. Magazyn odpadów – 360 m² – B3

Działka nie jest objęta miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. Obecnie na działce brak jest jakiegokolwiek działalności.

Rysunek 1. Mapa terenu pod inwestycje. Źródło: geoportal.gov.pl

Poniżej znajduje się plan zagospodarowania działki w związku z inwestycją.

Rysunek 2. Plan zagospodarowania terenu pod inwestycje – schemat.

2.1. Zabudowa sąsiadująca z planowaną inwestycją

Od północy analizowany teren graniczy z drogą dojazdowa asfaltowa, za którą znajdują się tereny rolnicze. Na wschód znajdują się jednostki prowadzące działalność gospodarczą i dalej zabudowa mieszkaniowa. Najbliższy budynek mieszkalny znajduje się w odległości ok. 100, m od wschodniej granicy na działce nr 379/4. Na południu i na zachodzie znajdują się tylko tereny rolnicze - brak zabudowy mieszkaniowej i innych terenów podlegających ochronie m. in. akustycznej.

2.2. Zaopatrzenie w media

a) sieć wodociągowa

Zaopatrzenie w wodę – z wodociągu miejskiego.

b) sieć kanalizacyjna

Ścieki socjalno - bytowe wprowadzane będą do szczelnego zbiornika bezodpływowego. Zbiornik będzie opróżniany przez wyspecjalizowane firmy na zgłoszenie Inwestora. Zachowanie właściwego reżimu eksploatacyjnego zbiornika, a w szczególności systematyczny monitoring napelnienia i systematyczne opróżnianie, zagwarantuje długotrwałe i bezawaryjne jego użytkowanie. Docelowo, po zrealizowaniu kanalizacji sanitarnej w drodze gminnej Inwestor będzie zobowiązany do likwidacji zbiornika i przyłączenia do sieci kanalizacyjnej.

Ścieki przemysłowe powstawać będą w stacji demontażu pojazdów w następujących sektorach:

- sektor przyjmowania pojazdów – sektor nr 1,
- sektor magazynowania przyjętych pojazdów – sektor nr 2,
- sektor usuwania z pojazdów elementów i substancji niebezpiecznych, w tym płynów – sektor nr 3,
- sektor demontażu pojazdów – sektor nr 4.

Przedstawia się następujące warianty wykonania wewnątrzzakładowej kanalizacji ścieków przemysłowych:

- 1) ścieki przemysłowe przechwytywane: z powierzchni sektora nr 1 i 2 poprzez wpusty drogowe oraz z budynku, a w szczególności z powierzchni sektora nr 3 i 4 poprzez wpusty podposadzkowe, kierowane będą do separatora węglowodorów ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika samoodparowującego o odpowiedniej pojemności,
- 2) ścieki przemysłowe przechwytywane: z powierzchni sektora nr 1 i 2 poprzez wpusty drogowe, kierowane będą do pierwszego separatora węglowodorów ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika samo odparowującego o odpowiedniej pojemności, natomiast ścieki z budynku, a w szczególności z powierzchni sektora nr 3 i 4 poprzez wpusty podposadzkowe, kierowane będą do drugiego separatora węglowodorów ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika bezodpływowego o odpowiedniej pojemności.

Szczegółowe parametry techniczne i eksploatacyjne instalacji ścieków przemysłowych zostaną przedstawione w opracowywanym projekcie budowlanym wewnątrzzakładowej kanalizacji ścieków przemysłowych.

Inwestor obowiązany jest do monitorowania stanu wypełnienia separatora węglowodorów ropopochodnych oraz stanu napełnienia zbiornika samoodparowującego i jego szczelności, aby nie dopuścić do przedostania się ścieków do ziemi.

Wywóz nadmiaru ścieków przez uprawniony podmiot do oczyszczalni ścieków musi zostać zapewniony w okresach występowania nawalnych deszczy.

W momencie, gdy Inwestor zdecyduje się na szczelny zbiornik bezodpływowy, musi zapewnić regularne jego opróżnianie przez firmę posiadającą stosowne zezwolenia.

Zaznacza się, że w przypadku wprowadzania do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, wymagane jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego.

c) sieć elektryczna

Energia elektryczna na potrzeby funkcjonowania projektowanego obiektu dostarczana będzie za pośrednictwem istniejącego przyłącza elektrycznego.

3. Główne cechy charakterystyczne procesów technologicznych

Praca w stacji demontażu pojazdów polegać będzie na:

- dostawie, wyładunku i ewidencji pojazdów,
- przejściowym (czasowym) magazynowaniu pojazdów na skanalizowanym placu,
- demontażem pojazdów (z wykorzystaniem elektronarzędzi i narzędzi ręcznych),
- czasowym magazynowaniu odpadów powstających w procesie demontażu, a po uzyskaniu masy transportowej przekazaniu ich firmom posiadającym odpowiednie zezwolenia, do odzysku bądź unieszkodliwienia,
- magazynowaniu i sprzedażą części przeznaczonych do dalszego użytku.

Infrastruktura i wyposażenie stacji demontażu zostały zaplanowane zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 143, poz. 1206 z późn. zm.).

Na terenie stacji demontażu pojazdów wyodrębnione zostaną następujące sektory:

1) sektor przyjmowania pojazdów S1

Dojazd do sektora odbywać się będzie poprzez zjazd z drogi gminnej przez bramę. W tym sektorze nastąpi ocena przydatności poszczególnych części pojazdu do regeneracji i sprzedaży przez stację, jako sprawne części zamienne (bezpośrednio z odzysku lub po regeneracji) lub zdefiniowanie części jako odpad do dalszego recyklingu. Sektor będzie zlokalizowany na utwardzonej, szczelnej

powierzchni, wyposażonej w system odprowadzania odcieków kierowanych do separatora substancji ropopochodnych. Sektor zostanie wyposażony w wagę (o skali ważenia do min. 3,5 Mg).

Dokumenty przyjętych pojazdów przechowywane będą w metalowej szafie, znajdującej się w pomieszczeniu biurowo-socjalnym w części budynku B1.

Planowana powierzchnia sektora to ok. 100 m².

2) sektor magazynowania przyjętych pojazdów S2

Sektor o powierzchni do ok. 300 m² zlokalizowany będzie na utwardzonej i szczelnej powierzchni z zachowaniem pola manewrowego. Odcieki z tego rejonu także kierowane będą systemem odprowadzania do separatora węglowodorów ropopochodnych.

Pojazdy magazynowane będą w sposób zabezpieczający je przed wyciekami paliw i płynów eksploatacyjnych. Niedopuszczalne jest magazynowanie pojazdów na boku i na dachu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami dopuszcza się magazynowanie odpadów o kodzie 16 01 06 w stosach zabezpieczonych przed osunięciem, nie utrudniających transportu wewnętrznego.

Sektor zostanie zlokalizowany bezpośrednio przy sektorze nr 1.

3) sektor usuwania z pojazdów elementów i substancji niebezpiecznych, w tym płynów S3

Sektor zostanie zlokalizowany w części budynku B1, planowana powierzchnia to ok. 100 m². Szczelna posadzka w budynku będzie przystosowana do ujmowania odcieków, które dalej będą kierowane do separatora węglowodorów ropopochodnych. Ten rewir zostanie wyposażony w:

- urządzenia do usuwania paliw i płynów eksploatacyjnych z pojazdów,
- oznakowane pojemniki na usunięte lub wymontowane z pojazdów następujące odpady:
 - odpadowe oleje silnikowe, przekładniowe, ze skrzyń biegów, hydrauliczne,
 - usunięte płyny eksploatacyjne: paliwa, płyny chłodnicze, płyny ze spryskiwaczy, płyny hamulcowe,
 - akumulatory,
 - zbiorniki z gazem,
 - układy klimatyzacyjne,
 - katalizatory spalin,
 - flirty oleju,
 - odpady zawierające materiał wybuchowy,
 - odpady zawierające rtęć,
 - kondensatory - spełniające wymagania wynikające z przepisów rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 24 czerwca 2002 r. w sprawie wymagań w zakresie wykorzystywania i przemieszczania substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska oraz wykorzystywania i oczyszczania instalacji lub urządzeń, w których były lub są wykorzystywane substancje stwarzające szczególne zagrożenie dla środowiska (Dz. U. Nr 96, poz. 860),

4) sektor demontażu z pojazdów przedmiotów wyposażenia i części nadających się do ponownego użycia oraz elementów, w tym odpadów, nadających się do odzysku lub recyklingu albo unieszkodliwiania S4

Ten sektor będzie zlokalizowany w budynku B1 o powierzchni do 100 m² i wyposażony zostanie w pojemniki na:

- szyby hartowane,
- szyby klejone,
- części zawierające metale nieżelazne.

5) sektor magazynowania wymontowanych z pojazdów przedmiotów wyposażenia i części nadających się do ponownego użycia S5

Zlokalizowany będzie w budynku B2 o powierzchni do 360 m². Z czasem części magazynowane będą poza budynkiem na utwardzonym podłożu, na regałach, pod zadaszeniem.

Wymontowane elementy będą magazynowane w sposób zabezpieczający je przed uszkodzeniem oraz uniemożliwiający ewentualne wycieki płynów eksploatacyjnych na paletach drewnianych, regałach bądź stojakach.

6) sektor magazynowania odpadów pochodzących z demontażu S6

Na potrzeby sektora 6 Inwestor przeznaczy budynek B3 powierzchni do 360 m² oraz część terenu utwardzonego przed budynkiem.

Magazynowanie części i materiałów nie nadających się do powtórnego użycia, stanowiące odpady niebezpieczne, będzie zgodne z odrębnymi przepisami dotyczącymi odpadów niebezpiecznych. Miejsce ich magazynowania będzie zadaszone.

Zużyte opony pochodzące z demontażu pojazdów magazynowane będą w wydzielonym miejscu, wyposażonym w urządzenia gaśnicze, w stosach zabezpieczonych przed osunięciem.

Butle z gazem płynnym magazynowane będą na płaskiej (wypoziomowanej), równej i stabilnej powierzchni, w oddzielnych stosach, zabezpieczonych przed osunięciem i oddalonych od siebie co najmniej o 1,5 m. Masa gazu płynnego w stosie nie może przekraczać 5500 kg. Warunki magazynowania butli z gazem płynnym nie będą wpływać ujemnie na ich wytrzymałość. Sektor 6 jako miejsce magazynowania odpadów na terenie inwestycji zostanie odpowiednio oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób trzecich.

Demontaż pojazdów prowadzony będzie w sposób polegający na:

1) usunięciu:

- a) paliw i płynów eksploatacyjnych, chyba że znajdują się one w przedmiotach wyposażenia lub częściach przeznaczonych do ponownego użycia,

2) wymontowaniu:

- a) filtra oleju,
- b) przedmiotów wyposażenia i części przeznaczonych do ponownego użycia,

- c) akumulatora,
- d) zbiornika z gazem bez jego opróżniania,
- e) układów klimatyzacyjnych,
- f) elementów zawierających materiały wybuchowe,
- g) katalizatora spalin,
- h) kondensatorów z pojazdów wyprodukowanych przed dniem 1 stycznia 1986 r.,
- i) elementów zawierających rtęć,
- j) szyb,
- k) opon,
- l) części zawierających metale nieżelazne, jeżeli nie będą oddzielane w następującym po demontażu procesie strzępienia,
- ł) nadających się do recyklingu dużych części z tworzyw sztucznych, w szczególności zderzaków, desek rozdzielczych i pojemników na płyny, jeżeli nie będą oddzielane w procesie strzępienia w taki sposób, aby mogły być poddane procesom recyklingu.

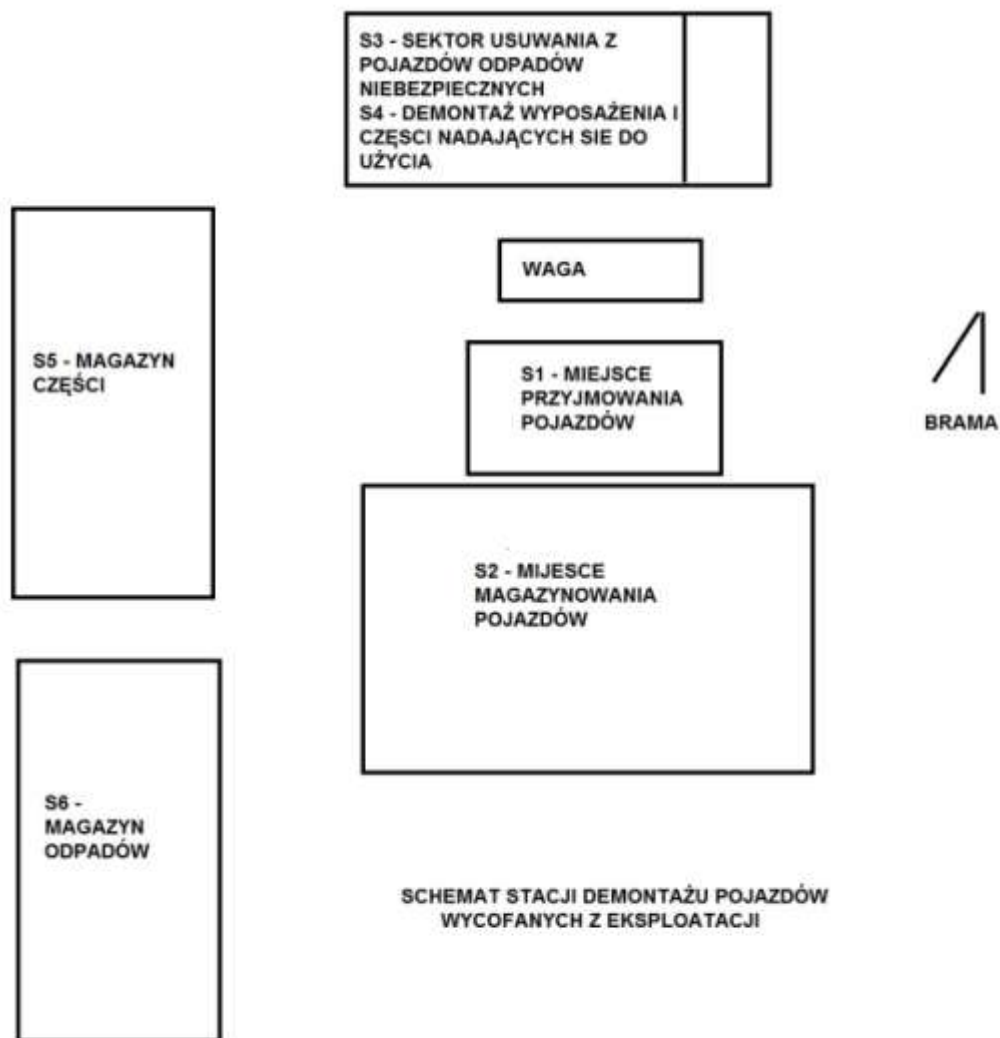
W ciągu miesiąca planowany jest demontaż ok. 30 pojazdów, głównie osobowych. Nie wyklucza się możliwości przyjęcia innych typów pojazdów. Zdolność przerobowa instalacji wynosić będzie poniżej 10 ton odpadów niebezpiecznych na dobę.

Zakład czynny będzie od poniedziałku do soboty w godzinach od 7 - 17. Zatrudnionych będzie 3 pracowników.

Tabela 1. Rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do odzysku

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu	Ilość odpadu [Mg/rok]
ODPADY NIEBEZPIECZNE			
1.	16 01 04*	Zużyte lub nie nadające się do użytkowania pojazdy	1200
ODPADY INNE NIŻ NIEBEZPIECZNE			
2.	16 01 06	Zużyte lub nie nadające się do użytkowania pojazdy nie zawierające cieczy i innych niebezpiecznych elementów	150

Poniżej znajduje się orientacyjny schemat stacji demontażu

Rysunek 3. Schemat blokowy stacji demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji.

III. OPIS ELEMENTÓW PRZYRODNICZYCH ŚRODOWISKA, OBJĘTYCH ZAKRESEM PRZEWDYWANEGO ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

1. Położenie geograficzne

Gmina Dąbrowa Białostocka położona jest w południowej części województwa podlaskiego, w powiecie sokólskim. Obszar gminy wynosi 361,65 km².

Nizina Północnopodlaska, do której przynależy obszar gminy, rozpościera się pomiędzy Podlaskim Przełomem Bugu, Czerwonym Borem, Równiną Kurpiowską, granicą pojezierzy, Wysoczyzną Wołkowyską i Polesiem. Część południowa regionu jest płaska lub falista. Wzgórza Sokólskie i Wysoczyzna Białostocka mają urozmaiconą rzeźbę, a wyniesienia osiągają ponad 200 metrów wysokości. Na ich tle zatorfiona Kotlina Biebrzańska jest przykładem krajobrazu nizinnych dolin i równin akumulacji wodnej. Kotlina Biebrzańska oddziela Wysoczyznę Kolneńską, którą opływają Biebrza, Narew i Pisa. Cała Nizina Północnopodlaska jest krainą rolniczo-leśną. Na terenie gminy występują krajobrazy antropogeniczne łąk i pól uprawnych. W dolinie Biebrzy dominują niskoturzycowe i mszyste zbiorowiska torfowisk niskich i przejściowych z licznymi mechowiskami. Południowy fragment gminy opiera się o najdalej wysunięty kraniec Puszczy Knyszyńskiej – Lasy Kumiały.

2. Budowa geologiczna

Pod względem budowy geologicznej województwo podlaskie znajduje się na krystalicznej wschodnio europejskiej platformie prekambryjskiej. W większości jest to Wyniesienie Mazursko - Suwalskie.

W podłożu pod utworami czwartorzędu znajdują się skały osadowe górnej kredy których przebieg jest silnie zaburzony. Sprawia to, że osady czwartorzędu mają różną miąższość zmieniającą się lokalnie. Największą miąższość, bo 1069 m - okolice J. Okrągłego, 537-594 m - okolice Krasnopola, 250 m - okolice Rajgrodu, w przybliżeniu 200 m - okolice Sokółki i 60 - 300 m, na Nizinie Północnopodlaskiej i 90 m w pobliżu Ciechanowca. Osady czwartorzędowe występujące na terenie województwa związane są ze wszystkimi zlodowaczeniami poczynając od podlaskiego po bałtyckie przy czym to ostatnie objęło swym zasięgiem jedynie północne obszary województwa - Grajewo - Rajgród - Augustów.

Do osadów czwartorzędowych występujących na terenie województwa podlaskiego zalicza się:

- gliny zwałowe,
- iły,
- żwiry
- piaski,
- osady moreny czołowej i dennej,
- osady w dolinach rzek i obszarach bezodpływowych w postaci torfu,
- mady rzeczne,
- osady wodnolodowcowych równin sandrowych.

Zgodnie z definicjami zawartymi w ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. - Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2011 r. nr 163, poz. 981) kopaliny występujące na terenie województwa podlaskiego klasyfikujemy jako kopaliny pospolite (np. piaski, żwiry).

3. Warunki hydrogeologiczne

3.1. Wody powierzchniowe

Obszar gminy położony jest w zlewni rzeki Biebrzy. Głównym ciekim powierzchniowym jest rzek Biebrza, o łącznej długości na terenie gminy 27,7 km. Jej lewymi dopływami są:

- rzeka Kamienna, o łącznej długości na terenie gminy 16,7 km;
- rzeka Kropiwna, o łącznej długości na terenie gminy 10,1 km.

Dolina Biebrzy zajmuje północną część gminy, zaś od południa odwadniana jest przez dopływ Sidry rzekę Mościszankę, o łącznej długości na terenie gminy 6,34 km. Część środkową zajmują doliny rzek Kamiennej i Kropiwej. Doliny rzek są zmeliorowane i wykorzystywane rolniczo jako użytki zielone. Na terenie gminy brak jezior i zbiorników retencyjnych.

Biebrza

Rzeka Biebrza jest prawobrzeżnym dopływem Narwi i jej całkowita długość wynosi 155,3 km. Źródła Biebrzy znajdują się w rejonie Wzgórz Sokólskich, na południe od miejscowości Nowy Dwór. Początkowo rzeka płynie w kierunku północnym i północno-zachodnim, następnie w kierunku zachodnim. W pobliżu miejscowości Krasnybór rzeka zmienia kierunek na południowo-zachodni, a w pobliżu Osowca na południowy i uchodzi do Narwi.

Kropiwna

Kropiwna jest lewostronnym dopływem Biebrzy o długości 8,5 km. Powierzchnia zlewni całkowitej wynosi 23,9 km². Koryto jest uregulowane. Rzeka przepływa przez Dąbrowę Białostocką i jest odbiornikiem ścieków z miasta.

Ocena jakości wód rzeki Kropiwej – ujście Ostrowo

Ocena stanu ekologicznego – wody zakwalifikowano do III klasy – stan umiarkowany. O klasyfikacji zdecydował makrofitowy indeks rzeczny, ponadnormatywne stężenia: tlenu rozpuszczonego, BZT₅, azotu amonowego, azotu Kjeldahla oraz fosforu ogólnego.

Ocena podatności na eutrofizację - Wody jcw podlegały procesowi eutrofizacji ze względu na wartość wskaźnika okrzemkowego, ponadnormatywne stężenia: BZT₅, azotu amonowego, azotu Kjeldahla, azotu azotanowego, fosforu ogólnego i fosforanów.

3.2. Wody podziemne

Według podziału hydrogeologicznego Polski obszar gminy znajduje się w obrębie regionu suwalsko-podlaskiego. Charakteryzuje się on naprzemianległym występowaniem poziomów wodonośnych i serii poziomów słabo przepuszczalnych. Przypowierzchniowy poziom wodonośny posiada zwierciadło swobodne, a głębiej leżące poziomy międzymorenowe charakteryzują się zwierciadłem napiętym. Szacowana miąższość utworów wodonośnych w czwartorzędzie waha się od kilku do 30 m. Główne poziomy wodonośne charakteryzują się pełną izolacją od powierzchni. Natomiast pierwszy poziom wodonośny jest związany z utworami piaszczystymi i żwirowymi. Wahania zwierciadła wody tego poziomu zależą od aktualnych warunków atmosferycznych. Najpłycej wody tego poziomu występują w sąsiedztwie dolin rzecznych, ok. 1,5 m pod powierzchnią terenu.

4. Klimat

Klimat gminy Dąbrowy Białostockiej ma cechy wyraźnie kontynentalne, z długą zimą, krótkim przedwiośniem oraz stosunkowo krótkim okresem lata. Wyróżnia się, spośród innych niżowych obszarów Polski, najniższymi temperaturami powietrza. Mimo swego położenia we wschodniej części Polski, znajduje się pod wpływem dominującej zachodniej cyrkulacji mas powietrza.

Średnie roczne zachmurzenie wynosi około 5,4 w 8-stopniowej skali. Największe średnie zachmurzenie występuje od listopada do lutego, a najmniejsze od maja do września. Czas, w ciągu którego bezpośrednie promieniowanie słoneczne dociera do powierzchni ziemi wynosi średnio 1600 h/rok. Średnia temperatura roczna dla naszego terenu wynosi około 6,5°C. Najchłodniejszym miesiącem jest przeważnie styczeń, a najcieplejszym lipiec. Lipiec jest jedynym miesiącem w roku, w którym nie notuje się ujemnych temperatur powietrza.

Naturalne warunki klimatyczne i zasoby energetyczne wiatru tworzą korzystne warunki do budowy siłowni wiatrowych.

Jednym z ważniejszych elementów klimatycznych są opady atmosferyczne. To one decydują o zasobności gleby w wodę niezbędną do życia organizmów i działalności gospodarczej człowieka. Dominującą postacią fizyczną zasilania atmosferycznego na naszym terenie są opady deszczu. Opady śniegu stanowią średnio 21-23% sumy rocznej opadów (1961–1995 r.). Na wysokość opadów atmosferycznych wpływa głównie położenie geograficzne danego regionu i wysokość bezwzględna. Suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie powiatu sokólskiego zawiera się w granicach 550–650 mm, z tym, iż sumy roczne opadów w każdej gminie różnią się minimalnie, w zależności od położenia i lokalnych uwarunkowań mikroklimatycznych. W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi

5. Formy ochrony przyrody

Mazursko-podlaski region subborealny jest obszarem objętym północnym zasięgiem świerka, wyróżnia się skupieniem kontynentalno-borealnych elementów roślinności. Charakterystycznymi zbiorowiskami są niżowe bory świerkowe, szczególne postaci borów mieszanych świerkowo-sosnowo-dębowych z dużym udziałem osiki, leśne torfowiska wysokie, borealne postaci bezleśnych torfowisk wysokich z udziałem reliktowych gatunków północnych, swoiste zespoły wrzosowisk mącznicowych, torfowisk niskich i przejściowych, łąk i pól uprawnych. Wiele zespołów środkowoeuropejskich występuje w tym regionie w postaci osobnych odmian geograficznych. Region Mazursko-podlaski leży na peryferiach zasięgu graba. We wschodniej części regionu, suwalsko-podlaskiej nie występuje buk, dąb bezszypułkowy i jawor. Na terenie gminy występują następujące gatunki ptaków: bocian biały, bocian czarny, łabędź niemy, myszołów zwyczajny, myszołów włochaty (zimą), kuropatwa, żuraw, czajka, grzywacz, synogarlica turecka, dzięcioł duży, skowronek polny, dzierlatka, dymówka, oknówka, świergotek polny, świergotek łąkowy, pliszka siwa, słowik szary, rudzik, kopciuszek, kos, kwiczoł, piecuszek, zaganiacz, sikora bogatka, sikora modra, dzierzba gąsiorek, sroka, kruk, kawka, wrona siwa, szpak, jemioluska, wróbel, zięba, dzwonec, szczygieł, gil, trznadel.

Biebrzański Park Narodowy zajmuje 7 % powierzchni gminy. Na jego obszarze dominują niskoturzycowe i mszyste zbiorowiska torfowisk niskich i przejściowych z licznymi mechowiskami. Lokalnie obserwuje się wkraczanie, na otwarte tereny torfowisk, zarośli wierzbowych i wierzbowo-brzozowych. Uroczysko leśne Grabowy Borek to mozaika lasów i borów z przebudowanymi drzewostanami.

Rysunek 4. Plan Biebrzańskiego Parku Narodowego.

Biebrzański Park Narodowy został utworzony 09.09.1993 r. i jest największym parkiem narodowym w Polsce. Położony jest w północno - wschodniej części kraju, na terenie województwa podlaskiego. Powierzchnia Parku wynosi 59223 ha. Obszary leśne w Parku zajmują 15547 ha, grunty rolne - 18182 ha, a nieużytki - słynne Bagna Biebrzańskie, w rzeczywistości najbardziej cenne przyrodniczo ekosystemy - 25494 ha. Biebrzański Park Narodowy chroni rozległe i prawie niezmienione dolinowe torfowiska z unikalną różnorodnością gatunków roślin, ptaków i innych zwierząt oraz naturalnych ekosystemów. Dolina Biebrzy jest bardzo ważnym miejscem gniazdowania, żerowania i odpoczynku dla ptactwa wodno-błotnego, toteż w roku 1995 została wpisana na listę siedlisk konwencji RAMSARowskiej tj. obszarów mokradłowych o międzynarodowym znaczeniu, zwłaszcza jako środowiska życia ptactwa wodno-błotnego.

Środowisko przyrodnicze Bagien Biebrzańskich zostało ukształtowane w wyniku współdziałania procesów naturalnych oraz działania człowieka. Człowiek oddziaływał na środowisko zarówno poprzez przekształcenia sieci hydrograficznej, jak i różne sposoby użytkowania zasobów przyrody (rolnictwo, pasterstwo, leśnictwo, etc.). Do ekosystemów uznawanych za cenne zalicza się nie tylko naturalne obszary lasów i torfowisk, lecz także otwarte przestrzenie łąkowe powstałe w wyniku ekstensywnego rolniczego użytkowania. Zaniechanie jakiegokolwiek ingerencji na tych obszarach może doprowadzić do

zaniku prezentowanych przez nie wartości florystycznych i faunistycznych. Inaczej mówiąc, na większości obszarów BPN wymagana jest ochrona czynna.

Zasady i główne kierunki działań ochronnych ustalono biorąc pod uwagę podstawowy cel powołania BPN, jakim jest ochrona specyficznych, zanikających w Europie siedlisk bagienno-torfowych, ochrona rzadkich i ginących zbiorowisk roślinnych i gatunków zwierząt oraz walorów krajobrazowych, a także biotopów ważnych dla ochrony awifauny.

Natura 2000

Ostoja knyszyńska

Ostoja Knyszyńska obejmuje rozległy kompleks leśny Puszczy Knyszyńskiej, którego wiele fragmentów zachowało naturalny charakter, rozcięty przez użytkowane rolniczo doliny niewielkich rzek i polany, otoczony przez obszary o ekstensywnej gospodarce rolnej, o mozaikowym krajobrazie, z licznymi torfowiskami. Przez projektowaną ostoję przebiega wododział zlewni Wisły i Niemna - do tej drugiej należą dorzecza Świsłoczy i uchodzącej do niej Nietupy. Główną rzeką Ostoi jest Supraśl, dopływ Narwi. Rzeźba terenu jest bardzo zróżnicowana, występuje tu duże zagęszczenie różnorodnych form geomorfologicznych, takich jak kemy, ozy, doliny i baseny wytopiskowe. Względne wysokości wzgórz dochodzą do kilkudziesięciu metrów, a nachylenia stoków do 30 stopni. Najwyższe wzniesienia występują na Wzgórzach Świętojańskich, najniżej położone miejsca znajdują się w dolinie Supraśli. Osobliwością Puszczy Knyszyńskiej są liczne źródła. Istnieje tu ponad 450 wypływów wód podziemnych w postaci źródeł, młak i wysięków. Około 1/5 obszaru ostoi zajmują różnego typu tereny hydrogeniczne - podmokliska i torfowiska.

Około 50% obszarów hydrogenicznych jest zatorfiona, a wskaźnik zatorfienia oscylujący w granicach 10% wskazuje, że jest to jeden z najbardziej zabagnionych regionów w Polsce. Struktura powierzchniowa leśnych ekosystemów mokradłowych Puszczy Knyszyńskiej przedstawia się następująco:

- łągi na murszach (Circaeo-Alnetum, Fraxinio-Ulmetum, Piceo-Alnetum) - 1 418 ha,
- olsy na torfach niskich - (Carici elongatae-Alnetum) - 1 948 ha,
- brzeziny szuwarowe na torfach przejściowych (Thelypteri-Betuletum) - 408 ha,
- bory mechowiskowe na torfach przejściowych i wysokich (Carici chordorrhizae-Pinetum) - 307 ha,
- bór świerkowy na torfach niskich i przejściowych (Sphagno-Piceetum) - 910 ha,
- bór bagienny na torfach wysokich (Vaccinio uliginosi-Pinetum, Ledo-Sphagnetum) - 475 ha.

W Puszczy dominują drzewostany iglaste. Największe powierzchnie porastają bory brusznicowe, sosnowo-świerkowe bory mieszane świeże i trzcinnikowo-sosnowe bory mieszane świeże. Lasy liściaste Puszczy to przede wszystkim grądy, olsy, sosnowo-brzozowe lasy bagienne, a w dolinach rzecznych łągi jesionowo-olszowe i olszowo-świerkowe. Przeważają drzewostany w wieku 40-70 lat. Cechą charakterystyczną Puszczy Knyszyńskiej jest współistnienie zbiorowisk subborealnych (grąd *Tilio-Carpinetum*, grud świerkowy *Tilio-Piceetum*, las mieszany wysoczyzny *Melitti-Carpinetum*, świerczyna na torfie *Sphagno-Piceetum*, bór mechowiskowy *Carici chordorrhizae-Pinetum*) oraz zbiorowisk o charakterze podgórskim (grąd szczyrowy *Aceri-Tilietum*). Interesujące są

także śródleśne zbiorowiska turzycowe o wysokim stopniu naturalności. Na obszarze Puszczy jednym z najważniejszych gatunków lasotwórczych jest świerk, obecny przynajmniej jako domieszka na prawie wszystkich siedliskach leśnych. Południowo-wschodnią część ostoi stanowi Niecka Gródecko-Michałowska o genezie wytopiskowej, w obrębie której dominują różnego typu mokradła.

Tu zachowały się jedyne na terenach staroglacjalnych północno-wschodniej Polski jeziora - oligotroficzne zbiorniki Gorbacz i Wiejki z wykształconymi przy brzegach płami mszarnymi. Tu znajduje się także zniszczone eksploatacją torfu, ale wciąż cenne, torfowisko wysokie Gorbacz

Zagrożenia

Intensywna gospodarka leśna, przesuszenie terenów podmokłych, zanieczyszczanie wód oraz zaniechanie użytkowania rolniczego obszarów turzycowych, mszysto-turzycowych oraz łąk to podstawowe zagrożenia dla przyrody Ostoi Knyszyńskiej. Gospodarka leśna powoduje przede wszystkim zmiany struktury wiekowej drzewostanów (drastyczne zmniejszenie udziału drzewostanów najstarszych klas wieku) oraz usuwanie obumierających i martwych drzew. Jednym z najpoważniejszych zagrożeń, które pojawiło się na tym obszarze w ostatnich latach jest modernizacja istniejących tu dróg do wyższych parametrów technicznych (GP i S), w tym projekt budowy drogi ekspresowej Via Baltica i drogi ekspresowej S-19. Realizacja tych inwestycji spowoduje nieodwracalną fragmentację obszarów leśnych oraz zmiany stosunków wodnych i zanik siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródłkowych. W południowo-wschodniej części Ostoi wydobywany jest na skalę przemysłową torf, co wiąże się z obniżeniem poziomu wód gruntowych i przesychnaniem torfowisk chronionych w Rezerwacie "Gorbacz". Rejon ten narażony jest także na pożary torfowisk i lasów.

Dolina Biebrzy

Dolina Biebrzy to szerokie, płaskie obniżenie terenu wypełnione torfem, położone od kilkunastu do kilkudziesięciu metrów poniżej sąsiadujących wysoczyzn: Grodzieńskiej, Sokólskiej, Goniądzkiej, Wysokomazowieckiej i Kolneńskiej. Dolinę otaczają wysoczyzny morenowe, z wyjątkiem północy i północnego wschodu, gdzie wchodzi do niej sandry: Augustowski, Rajgrodzki i Ełcki. Wyróżnia się w niej trzy niższe jednostki geomorfologiczne zwane basenami: północny - obejmujący dolinę na wschód od Sztabina, środkowy - od Sztabina do Osowca i trzeci, południowy - od Osowca do ujścia Biebrzy do Narwi. Baseny rozdzielone są przewężeniami doliny o szerokości ok. 1 km. Obszar obejmuje także Basen Wizny. Dominującymi siedliskami w obszarze są siedliska mokradłowe: zalewane wodami rzeczными lub podtapiane wodami podziemnymi torfowiska niskie ze zbiorowiskami turzycowymi i turzycowo-mszystymi, corocznie zalewane wodami rzeczными mułowiska i torfowiska porośnięte szuwarami właściwymi, bagienne olsy, okresowo zalewane przyrzeczne równiny madowe oraz odwodnione i zagospodarowane torfowiska ze zbiorowiskami łąkowymi.

Zagrożenia

Głównym zagrożeniem dla walorów przyrodniczych Doliny Biebrzy jest odwodnienie tego terenu, trwające od początku XIX w. i kontynuowane przez prawie cały wiek XX. Skutkiem odwodnienia jest obniżenie poziomu wód gruntowych, prowadzące do przesuszenia torfowisk i ich mineralizacji, co powoduje ustępowanie roślinności typowo bagiennej i wkraczanie gatunków i zbiorowisk

charakterystycznych dla siedlisk bardziej suchych. Skutkiem odwodnienia są także rozległe i długotrwałe pożary, niszczące nie tylko roślinność, ale i złoża torfowe. Obecne bogactwo przyrodnicze Doliny zostało ukształtowane w wyniku jej długotrwałego użytkowania rolniczego, przede wszystkim kośnego użytkowania łąk oraz wypasu. Postępujące odchodzenie miejscowej ludności od tego typu gospodarki rolnej, związane wręcz z wyludnianiem się, okolicy jest przyczyną ekspansji zakrzaczeń i roślinności drzewiastej, zastępującej siedliska otwarte. W celu zahamowania sukcesji oraz utrzymania cennych, przejściowych jej stadiów, stosuje się w Dolinie, w ograniczonym zakresie ochronę czynną.

Brak uregulowania gospodarki wodno-ściekowej w Dolinie, prowadzi do eutrofizacji wód podziemnych i powierzchniowych. Obszarowi poważnie zagraża planowana rozbudowa drogi krajowej nr 8, przecinającej obszar w okolicy Sztabina i włączenie jej do paneuropejskiego korytarza drogowego "Via Baltica" oraz planowane skierowanie na tę drogę ruchu międzynarodowego. Inne zagrożenia to kłusownictwo w otulinie Biebrzańskiego Parku Narodowego, osuszanie lub likwidacja małych zbiorników wodnych, rabunkowe pozyskiwanie surowców zielarskich w otulinie oraz na gruntach prywatnych, eksploatacja torfu w otulinie.

Ostoja Biebrzanska

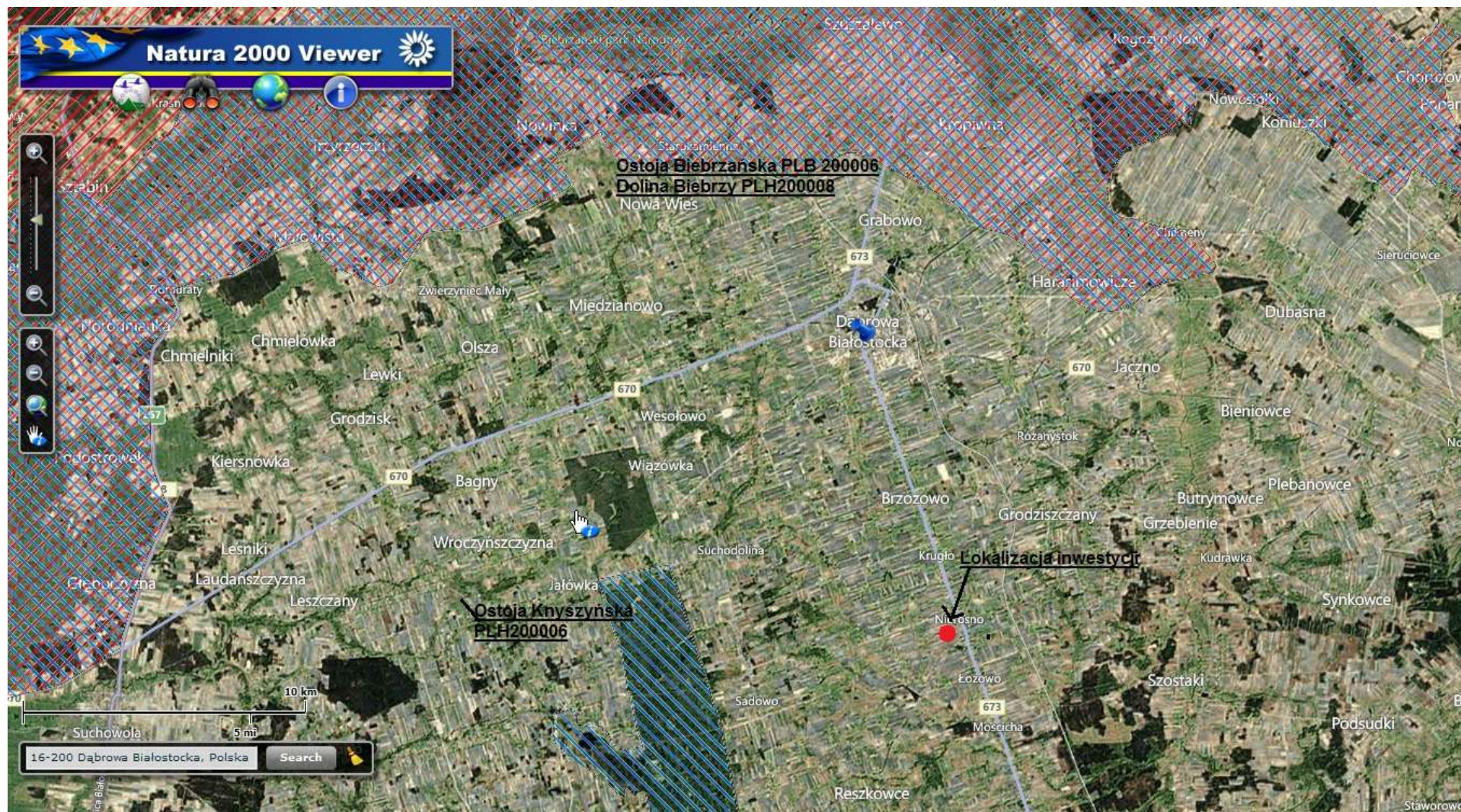
Ostoja Dolina Biebrzy położona jest w Kotlinie Biebrzańskiej na obszarze Niziny Północnopodlaskiej. Stanowi ona rozległe, zatorfione obniżenie terenu, otoczone wysoczyznami morenowymi i równinami sandrowymi. Jest to obecnie największy kompleks dobrze zachowanych torfowisk niskich w Europie Środkowej. Ostoja obejmuje obszar od ujścia Sidry po Narew.

W Dolinie Biebrzy wyróżnia się trzy baseny - górny (powyżej Rutkowszczyzny), środkowy (między Rutkowszczyzną a Osowcem) oraz dolny (między Osowcami ujściem Biebrzy do Narwii). Główną rzeką ostoi jest Biebrza. Większe jej dopływy to: Sidra, Netta z kanałem Augustowskim, Brzozówka, Ełk z Jegrznią i Wissa.

Biebrza i dolne odcinki jej dopływów regularnie wylewają w okresie wiosennym z czym związany jest strefowy układ roślinności, szczególnie dobrze widoczny w basenie dolnym. lasy zajmują tu ok. ¼ powierzchni ostoi, rosną zarówno na gruntach podmokłych (olsy porzeczkowe i torfowcowe, łąg olszowo-jesionowy czy bór bagienny), jak też na gruntach mineralnych (bory i grądy). Na całym terenie ostoi występują różne zarośla wierzbowe, w tym wierzby lapońskiej i brzozy niskiej.

Zagrożenia

Zaniechanie użytkowania łąk i pastwisk na terenach podmokłych, eutrofizacja siedlisk spowodowana emisją pyłów przemysłowych i stosowaniem nawozów sztucznych, lokalny deficyt wody wynikający z przeprowadzenia melioracji, zanieczyszczenie wód, turystyka, kłusownictwo oraz wypalanie szuwarów. Potencjalne zagrożenie związane z rozbudową I helsińskiego korytarza transportowego Via Baltica.

Rysunek 5. Obszary Natura 2000. Źródło: <http://natura2000.eea.europa.eu>

IV. OPIS ISTNIEJĄCYCH W SĄSIEDZTWIE LUB W BEZPOŚREDNIM ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA ZABYTEKÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTEKÓW I OPIECE NAD ZABYTEKAMI

Obiekty zabytkowe, inaczej dobra kultury są prawnie chronione i podlegają ochronie konserwatorskiej. Wszelkie prace podejmowane przy obiektach czy zabytkowych cmentarzach winny być konsultowane z Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków i poprzedzone zezwoleniem.

Na terenie niniejszej inwestycji oraz w jej najbliższym sąsiedztwie nie występują obiekty zabytkowe oraz zasoby przyrodnicze podlegające ochronie.

V. ODDZIAŁYWANIE PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO NA ETAPIE BUDOWY, EKSPLOATACJI I LIKWIDACJI

1. Oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie budowy

W związku z realizacją inwestycji, istnieje możliwość oddziaływania na następujące elementy środowiska:

- ziemię i glebę,
- powietrze,
- wody podziemne i powierzchniowe,
- krajobraz
- klimat akustyczny.

Prace budowlane będą polegać na wylewce betonowej placu pod instalację.

Emisja zanieczyszczeń do powietrza oraz emisja hałasu również będą chwilowe i powstawać będą w związku z pracą maszyn. Ruch maszyn oraz towarzyszący transport spowodują zatem nieznaczną, chwilową i przede wszystkim lokalną emisję spalin i hałasu. Czas emisji ograniczać się będzie jedynie do czasu pracy poszczególnych maszyn transportujących instalację oraz pozostałe elementy wyposażenia.

Zmiany w krajobrazie

Teren wykorzystywany będzie pod działalność polegającą na demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji przez Inwestora

W fazie budowy pojawią się krótkoterminowe skutki dla krajobrazu i walorów estetycznych typowych dla fazy realizacji przedsięwzięcia z powodu prowadzonych prac budowlanych w tym:

- maszyny, składowane materiały,
- ruch pojazdów i maszyn,
- wylewanie betonu,
- oświetlenie placu budowy.

Zmiany powierzchni ziemi

Nie zostaną wybrane masy ziemne, jak i również nie wystąpią wykopy, więc oddziaływanie to nie zachodzi. Powierzchnia pod place betonowy zostanie wcześniej utwardzona.

Zmiany środowiska gruntowo – wodnego

Zmiany poziomu wód gruntowych (wykopy, nasypy, odwodnienia) wpływają na wilgotność gleby, to wpływa na florę i faunę, plonowanie roślin uprawnych. Poziom wód gruntowych i stosunki wodne wpływają na lasy i na zmiany w krajobrazie.

Na wody gruntowe wpływają zmiany powierzchni ziemi, jej pokrycia i własności filtracyjnych gruntu. Zmiany poziomu wód gruntowych, zmiany zbiorników wodnych oraz biegu rzek i potoków wpływają na florę i faunę.

Oddziaływanie inwestycji nie będzie wpływać na wody gruntowe oraz inną infrastrukturę wodną. Budowa utwardzonego placu przyczyni się do ograniczania spływu substancji ropopochodnych (z transportu) do wód gruntowych. Nie przewiduje się możliwości wycieku lub migracji innych substancji, które mogłyby zagrozić środowisku, ze względu na zastosowanie szczelnych, atestowanych pojemników, bądź kontenerów.

Uciążliwość robót budowlanych

W trakcie prowadzenia prac budowlanych, nastąpi emisja spalin z silników sprzętu ze środków transportu. Emisje te nie będą powodować znaczącego oddziaływania na stan powietrza. Będą w zasadzie uciążliwościami lokalnymi, krótkotrwałymi i nie powodującymi trwałych zmian w środowisku.

Źródłami hałasu na etapie budowy są: samochody ciężarowe dostarczające materiały oraz sprzęt. Uciążliwości wynikające z pracy powyższych urządzeń będą miały charakter lokalny, krótkookresowy i ograniczony tylko do czasu pracy poszczególnych urządzeń w czasie trwania prac budowlanych.

Chroniąc środowisko na etapie budowy należy ograniczyć prowadzenie prac budowlanych wyłącznie do pory dnia, zabezpieczyć sprzęt budowlany i pojazdy przed możliwością wycieków paliwa i smarów oraz wprowadzenia właściwego gospodarowania odpadami wytwarzanymi w trakcie prac budowlanych tj. minimalizowanie ilości wytwarzanych odpadów przez racjonalną i oszczędną gospodarkę materiałami budowlanymi, selektywne zbieranie i magazynowanie wytwarzanych odpadów. Aby nie dopuścić do ponadnormatywnego oddziaływania na środowisko prace na etapie budowy będą prowadzone przy użyciu wyłącznie sprawnego sprzętu i materiałów spełniających normy określone prawem.

Woda do celów sanitarnych i technologicznych dla celów budowy doprowadzana będzie z własnego źródła (baniaki z wodą).

Podczas budowy powstawać będą ścieki bytowe, pochodzące z sanitariatów dla pracowników. Ścieki będą bezpośrednio odprowadzane kanalizacją wewnętrzną na terenie budynku socjalno-biurowego do istniejącego zbiornika bezodpływowego o pojemności ok. 10 m³.

Opady występujące w czasie trwania budowy wsiąkają bezpośrednio do gruntu na terenie działek w pobliżu inwestycji i nie są traktowane jako ścieki.

Na wykonawcę prac instalacyjnych zostanie wybrana firma posiadająca odpowiednie decyzje w zakresie prowadzonej działalności.

Obszary chronione

Realizacja inwestycji nie będzie powodować negatywnych skutków dla obszarów podlegających ochronie. Obszary chronione znajdują się w dużej odległości od planowanej inwestycji, więc nie będzie ona w żaden sposób wpływać na integralność obszarów.

Zabytki, dobra kultury

Zarówno na terenie inwestycyjnym, jak i w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji nie znajdują się żadne elementy zabytkowe, a na terenie brak stanowisk archeologicznych.

Gospodarka odpadami

W związku z prowadzeniem prac przy instalacji mogą powstawać odpady. Odpady powstające w trakcie budowy zostały sklasyfikowane według Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. 2001, nr 112, poz.1206) w zależności od źródła powstawania i stopnia uciążliwości dla ludzi i środowiska.

Szczegółowy wykaz odpadów mogących powstać w trakcie realizacji budowy przedstawiony został poniżej. Przedstawione poniżej dane są szacunkowe. Ilości powstających odpadów powinny zostać dokładniej określone na etapie przygotowania placów budowy przez wykonawcę robót.

Przedstawione dane są szacunkowe. Ilości i rodzaje odpadów powinny zostać dokładniej określone na etapie przygotowania placu budowy przez wykonawcę robót.

1. Opakowania z papieru i tektury (kod odpadu: 15 01 01) – 0,1 Mg
2. Opakowania z tworzyw sztucznych (kod odpadu: 15 01 02) – 0,1 Mg
3. Opakowania z drewna (kod odpadu: 15 01 03) – 0,1 Mg
4. Opakowania z metalu (kod odpadu: 15 01 04) – 0,1 Mg
5. Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów 17 01 01 – 10 Mg,
6. Gruz ceglany 17 01 02 – 5,0 Mg,
7. Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego (kod odpadu: 17 01 07) – 5,0 Mg
8. Drewno (kod odpadu: 17 02 01) – 0,5 Mg
9. Odpadowa papa (kod odpadu: 17 03 80) – 0,5 Mg
10. Mieszanki metali (kod odpadu: 17 04 07) – 1,0 Mg
11. Kable inne niż wymienione w 17 04 10 (kod odpadu: 17 04 11) – 0,2 Mg
12. Materiały izolacyjne (kod odpadu: 17 06 04) – 1,0 Mg
13. Materiały konstrukcyjne (kod odpadu: 17 08 02) – 1,0 Mg

Powstające odpady będą magazynowane w szczelnych kontenerach, pojemnikach, w wydzielonych miejscach na placu budowy inwestycji, w obrębie działki nr 439/3 zabezpieczonych przed dostępem osób postronnych. Dokładne miejsca magazynowania odpadów zostaną wyznaczone przed przystąpieniem do prac renowacyjnych.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 22 ustawy z dnia 21 kwietnia o odpadach, wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów jest podmiot, który świadczy usługę na zlecenie Inwestora. Jest on odpowiedzialny za zagospodarowanie tych odpadów.

Odpady będą zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i posiadanymi zezwoleniami w zakresie gospodarowania tego typu odpadami. W pierwszej kolejności zostaną przekazane firmom zewnętrznym do odzysku. Jeżeli z przyczyn technologicznych odzysk będzie niemożliwy lub nieuzasadniony z przyczyn ekologicznych lub ekonomicznych, to

odpady będą unieszkodliwiane zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska oraz planami gospodarki odpadami.

W trakcie prowadzenia prac budowlanych, nastąpi emisja spalin ze środków transportu dowożących towar. Emisje te nie będą powodować znaczącego oddziaływania na stan powietrza. Będą w zasadzie uciążliwościami lokalnymi, krótkotrwałymi i nie powodującymi trwałych zmian w środowisku.

Źródłami hałasu na etapie budowy są: samochody dostarczające materiały budowlane oraz ręczny sprzęt mechaniczny.

Uciążliwości wynikające z pracy powyższych urządzeń będą miały charakter lokalny, krótkookresowy i ograniczony tylko do czasu pracy poszczególnych urządzeń podczas trwania prac.

Chroniąc środowisko należy ograniczyć prowadzenie prac wyłącznie do pory dziennej, zabezpieczenia sprzętu budowlanego i pojazdów przed możliwością wycieków paliwa i smarów, oraz wprowadzenia właściwego gospodarowania odpadami wytwarzanymi w trakcie prac budowlanych tj. minimalizowanie ilości wytwarzanych odpadów przez racjonalną i oszczędną gospodarkę materiałami budowlanymi, selektywne zbieranie i magazynowanie wytwarzanych odpadów.

Na zminimalizowanie negatywnych oddziaływań istotny wpływ mają wykonawcy robót oraz inspektor nadzoru, poprzez poprzedzenie robót budowlanych szczegółowym planem i harmonogramem. Przy prawidłowo prowadzonych pracach na etapie realizacji przedsięwzięcia, oddziaływanie na środowisko będzie krótkotrwałe i nie wpływające ponadnormatywnie na stan środowiska naturalnego.

W związku z pracami budowlanymi, nastąpi przekształcenie powierzchni ziemi. Wg Inwestora masy ziemne, które powstaną podczas realizacji inwestycji zostaną w całości wykorzystane do niwelacji terenu wokół działki nr 439/3. Użyta do tej operacji gleba i ziemia spełniać będzie kryteria dopuszczalnych wartości stężeń wskazanych w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 r. w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165, poz. 1359).

2. Oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie eksploatacji

Funkcjonowanie planowanego przedsięwzięcia będzie powodować następujące emisje do środowiska:

- emisja zanieczyszczeń do powietrza,
- emisja hałasu,
- powstawanie odpadów,
- powstawanie ścieków bytowych i przemysłowych.
- powstawanie wód opadowych i roztopowych odprowadzonych z terenu utwardzonego i zadaszzonego

2.1. Emisje zanieczyszczeń do powietrza

Metodyka obliczania stanu zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego

Obliczeń i symulacji dla całego zakładu (instalacje oraz transport samochodowy) dokonano za pomocą systemu rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń pakietu „OPERAT FB”, w którym aktualnie obowiązujący algorytm (*Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu*) dokonuje oceny uciążliwości emisji i wyznacza jej kryteria. Forma graficzna przedstawia rozkład stężeń imisyjnych dla poszczególnych substancji w postaci izolinii.

Obliczenia i wyniki emisji zanieczyszczeń średniorocznych oraz izolinie stężeń maksymalnych - w załączniku nr 5.

Z analizy wykonanych obliczeń wynika, że w związku z emisją zanieczyszczeń do powietrza, dotrzymane będą wartości określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87).

Obliczenia emitowanych do powietrza zanieczyszczeń gazowych i pyłowych zostały przedstawione w raporcie w pełnym zakresie.

Źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza

1. Kotłownia (emitor K1)
2. Środki transportu (emitor PL1, P),
3. Cięcie karoserii (emitor CK).

Kotłownia

Do ogrzewania budynku Inwestor wykorzysta kocioł na węgiel kamienny o mocy do 30 kW (emitor punktowy K1). Kocioł działać będzie ok. 2500 godzin w roku (sezon grzewczy + przygotowanie ciepłej wody). Wysokość 7,0 m, średnica 0,2 m.

Charakterystyka paliwa stałego (węgla kamiennego):

- wartość opałowa 28.388 kJ/kg ,
- zawartość popiołu 5,2 %,
- zawartość siarki: 0,60 %.

Węgiel będzie współspalany z drewnem.

W obliczeniach emisji zanieczyszczeń do powietrza skorzystano z następujących wskaźników emisji zanieczyszczeń ze spalania węgla, dla kotłów o mocy poniżej 0,5 MWt, ciąg sztuczny, KASHUE-KOBIZE, Styczeń 2011 r.:

Tabela 2. Wskaźniki emisji zanieczyszczeń ze spalania węgla.

Lp.	Nazwa substancji	Wskaźnik emisji substancji zanieczyszczających [kg/Mg]
1.	SO ₂	16*s
2.	NO ₂	2,0
3.	CO	70,0
4.	Pył zawieszony	1,5*Ar

W celu wyznaczenia maksymalnej emisji godzinowej z zainstalowanego kotła należy wyznaczyć maksymalną ilość paliwa, która może zostać zużyta w ciągu godziny, do zasilania kotła, w tym celu posługujemy się wzorem:

$$B = \frac{P * 4,19}{1,163 * \eta * Q_w^r} * 1000000 \quad [\text{kg/h}]$$

4,19 – współczynnik wynikający z przeliczenia kJ na kcal,

1,163 – współczynnik wynikający z przeliczenia W na kcal/h,

1000000 – współczynnik wynikający z przeliczenia MW na W,

Q_w^r – wartość opałowa stosowanego paliwa w kJ/kg,

P – moc użyteczna urządzenia w MW (0,03)

η – sprawność urządzenia (90%).

Po podstawieniu do wzoru otrzymujemy wartość: **B = 4,23 kg/h.**

$$B = 0,03 * 4,19 * 1000000 / 1,163 * 0,9 * 28388 = 125700 / 29713,7196 = 4,23 \text{ kg/h}$$

Maksymalna godzinowa i roczna emisja zanieczyszczeń z jednego kotła:

SO₂

$$E = 0,00423 * 16 * 0,6 = 0,040608 \text{ kg/h} * 2500 \text{ h} = 0,10152 \text{ Mg/rok}$$

NO₂

$$E = 0,00423 * 2,0 = 0,00846 \text{ kg/h} * 2500 \text{ h} = 0,02115 \text{ Mg/rok}$$

CO

$$E = 0,00423 * 70 = 0,2961 \text{ kg/h} * 2500 \text{ h} = 0,74025 \text{ Mg/rok}$$

Pył

$$E = 0,00423 \cdot 1,5 \cdot 5,2 = 0,032994 \text{ kg/h} \cdot 2500 \text{ h} = 0,082485 \text{ Mg/rok}$$

Środki transportu

Spalanie paliw węglowodorowych w silnikach pojazdów powoduje powstawanie zanieczyszczeń powietrza. Do głównych szkodliwych składników spalin należą tlenki azotu, węglowodory, tlenek węgla, tlenki siarki i pył zawieszony.

Powstanie instalacji spowoduje dodatkowy ruch samochodów związany z zatrudnionymi osobami oraz transportem opon i produktów z pirolizy. W celu określenia wpływu analizowanej inwestycji na stan jakości powietrza wykonano obliczenia emisji zanieczyszczeń oraz przeprowadzono modelowanie przestrzennego rozkładu ich koncentracji z transportu oraz z procesu technologicznego.

Na omawianym terenie, źródłem emisji substancji do powietrza będzie również transport samochodowy tj. samochody poruszające się po wyznaczonych trasach oraz parkingu.

Zakłada się, że dziennie na terenie przyszłej stacji demontażu pojazdów poruszać się będzie **10 samochodów osobowych oraz 2 samochodów ciężarowych, w tym pojazdy z lawetą**. Na potrzeby transportu wewnątrzzakładowego Inwestor wykorzysta 1 wózek widłowy. Identyczne natężenie ruchu pojazdów przyjęto na terenie istniejącego punktu skupu surowców wtórnych. W porze nocnej nie przewiduje się ruchu pojazdów.

W tabeli poniżej przedstawiono wskaźniki emisji z procesu spalania paliw przez silniki spalinowe:

Tabela 3. Wskaźniki emisji z procesu spalania paliw w silnikach spalinowych przy prędkości 20 km/h dla pojazdów osobowych i ciężarowych

Substancja	Emisja z pojazdu danego typu [g / km]	
	Samochód osobowy	Samochód ciężarowy
Tlenek węgla	5,71318	3,76667
Węglowodory alifatyczne	0,61640	2,07497
Węglowodory aromatyczne	0,18492	0,62249
Dwutlenek azotu	0,70370	8,88600
Pył zawieszony	0,01558	0,71711
Dwutlenek siarki	0,05448	0,68984

Źródło: „Compilation of air pollutant emission factors – Third Edition N. C. 1997”

Obliczenia przeprowadzono osobna dla pojazdów osobowych i ciężarowych. Wielkość emisji ze źródłem mobilnych (mg/s i Mg/rok) obliczono w następujący sposób:

emisja substancji dla 1 pojazdu na dobę:

$$E_{1 \text{ poj}} = W_e \times L$$

gdzie: W_e – wskaźnik emisji danej substancji z tabeli 3,

L – długość trasy przejazdu (charakterystyczna dla danego emitora)

emisja substancji dla n pojazdów na dobę

$$E_{n\text{ poj}} = E_{1\text{ poj}} \times N$$

gdzie: N – ilość pojazdów(charakterystyczna dla danego emitora)

emisja substancji dla n pojazdów na rok:

$$E_{\text{rok}} = E_{n\text{ poj}} \times T$$

gdzie: T – ilość dni pracy

emisja substancji dla n pojazdów w mg na sekundę:

$$E_{\text{Cs}} = ((E_{\text{rok}} \times T_{\text{godz}}) \times 1000) / 3600$$

gdzie: T_{godz} – czas pracy w ciągu roku w godzinach

emisja substancji dla n pojazdów w Mg na rok:

$$E_{\text{crok}} = E_{\text{rok}} / 1\,000\,000$$

Emitory zanieczyszczeń:

- PL1 – transport po ternie działki – 10 samochodów os.; 2 samochody cięż, 200 m. 3200 h,
- P – parking – 10 samochodów os, 10 m, 3200 h

Emisję wyznaczono na podstawie wskaźników emisji z procesu spalania paliw przez silniki spalinowe poszczególnych typów pojazdów poruszających się z prędkością 20 km/h.

Dla wózka widłowego przyjęto wskaźniki emisji z procesu spalania paliw przez silnik spalinowy samochodu osobowego.

Teren stacji demontażu, po którym poruszać się będą pojazdy stanowi źródło powierzchniowe PL1.

Do wyznaczenia emisji przyjęto, że samochody będą poruszać się przez ok. 320 dni w roku (docelowo 10 h/dobę), a droga pokonywana przez każdy pojazd do maksymalnie 100 m w jedną stronę (200 w obie strony).

Określenie wartości emisji poszczególnych substancji zawartych w spalinach samochodowych wykonano za pomocą programu OPERAT FB.

Tabela 4. Przewidywana emisja z transportu PL1.

Substancja	Maksymalna emisja	
	[mg / s]	[Mg / rok]
Tlenek węgla	0,71850	0,00828
Węglowodory alifatyczne	0,11460	0,00132
Węglowodory aromatyczne	0,03438	0,00040
Dwutlenek azotu	0,27566	0,00318
Pył zawieszony	0,01767	0,00020
Dwutlenek siarki	0,02138	0,00025

Tabela 5. Przewidywana emisja z transportu P.

Substancja	Maksymalna emisja	
	[mg / s]	[Mg / rok]
Tlenek węgla	0,03174	0,000366
Węglowodory alifatyczne	0,00342	0,000039
Węglowodory aromatyczne	0,00103	0,000012
Dwutlenek azotu	0,00391	0,000045
Pył zawieszony	0,00009	0,000001
Dwutlenek siarki	0,00030	0,000003

Cięcie karoserii samochodowej

Potencjalnym źródłem emisji zanieczyszczeń do powietrza z procesów technologicznych prowadzonych w stacji demontażu jest cięcie karoserii samochodowej.

Do obliczeń przyjęto czas tej operacji wynoszący 3 godziny na dzień.

W obliczeniach skorzystano ze wskaźników emisji zanieczyszczeń pyłowych i gazowych powstających przy procesie cięcia tlenowo-acetylowego stali niestopowej o grubości 3 mm, wg materiałów uzyskanych od Instytutu Spawalnictwa w Gliwicach: pył całkowity – 4,75 mg/s, NO₂ – 3,5 mg/s.

Pył całkowity

$$E = 0,0171 \text{ kg/h} \cdot 960 \text{ h/rok} = 0,016416 \text{ Mg/rok}$$

NO₂

$$E = 0,0126 \text{ kg/h} \cdot 960 \text{ h/rok} = 0,012096 \text{ Mg/rok}$$

Budynek demontażu pojazdów będzie wentylowany grawitacyjnie. Stanowi on powierzchniowe źródło zanieczyszczeń ozn. symbolem CK.

Aerodynamiczna szorstkość terenu

Współczynnik aerodynamicznej szorstkości terenu z_0 wyznacza się w zasięgu 50 h max.

Teren wokół inwestycji stanowią w większości pola więc przyjmuje się współczynnik do obliczeń $z_0 = 0,035$

Obliczenia zostaną wykonane dla stacji w Zielonej Górze dla roku 2012.

Dokładne obliczenia wraz z wykresami zostały załączone w załączniku nr 5.

Wyniki:

Tabela 6. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń pyłu PM-10 w sieci receptorów

Parametr	Wartość	X m	Y m	kryt. kier.w.	kryt. pręd.w.	kryt.
Stężenie maksymalne mg/m ³	0.049	70	160	6	1	E
Stężenie średnioroczne mg/m ³	0.0004	90	190	6	1	S
Częst. przekroc. D1= 280 mg/m ³ , %	0.00	-	-	-	-	-

Najwyższa wartość stężeń jednogodzinowych pyłu PM-10 występuje w punkcie o współrzędnych X = 70 Y = 160 m i wynosi 0.049 mg/m³.

Nie stwierdzono żadnych przekroczeń stężeń jednogodzinowych. Częstość przekroczeń= 0 %.

Najwyższa wartość stężeń średniorocznych występuje w punkcie o współrzędnych X = 90 Y = 190 m , wynosi 0.0004 i nie przekracza wartości dyspozycyjnej (D_a-R)= 36 µg/m³.

Tabela 7. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń dwutlenku siarki w sieci receptorów

Parametr	Wartość	X m	Y m	kryt. kier.w.	kryt. pręd.w.	kryt.
Stężenie maksymalne mg/m ³	0.046	150	180	6	1	W
Stężenie średnioroczne mg/m ³	0.0004	80	200	4	1	S
Częst. przekroc. D1= 350 mg/m ³ , %	0.00	-	-	-	-	-

Najwyższa wartość stężeń jednogodzinowych dwutlenku siarki występuje w punkcie o współrzędnych X = 150 Y = 180 m i wynosi 0.046 mg/m³.

Nie stwierdzono żadnych przekroczeń stężeń jednogodzinowych. Częstość przekroczeń= 0 %.

Najwyższa wartość stężeń średniorocznych występuje w punkcie o współrzędnych X = 80 Y = 200 m , wynosi 0.0004 i nie przekracza wartości dyspozycyjnej (D_a-R)= 18 µg/m³.

Tabela 8. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń tlenków azotu w sieci receptorów

Parametr	Wartość	X m	Y m	kryt. kier.w.	kryt. pręd.w.	kryt.
Stężenie maksymalne mg/m ³	0.073	70	160	6	1	E
Stężenie średnioroczne mg/m ³	0.0006	70	160	6	1	E
Częst. przekroc. D1= 200 mg/m ³ , %	0.00	-	-	-	-	-

Najwyższa wartość stężeń jednogodzinowych tlenków azotu występuje w punkcie o współrzędnych X = 70 Y = 160 m i wynosi 0.073 mg/m³.

Nie stwierdzono żadnych przekroczeń stężeń jednogodzinowych. Częstość przekroczeń= 0 %.

Najwyższa wartość stężeń średniorocznych występuje w punkcie o współrzędnych X = 70 Y = 160 m , wynosi 0.0006 i nie przekracza wartości dyspozycyjnej (D_a-R)= 36 µg/m³.

Tabela 9. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń tlenu węgla w sieci receptorów

Parametr	Wartość	X m	Y m	kryt. kier.w.	kryt. pręd.w.	kryt.
Stężenie maksymalne mg/m ³	0.339	150	180	6	1	W
Stężenie średnioroczne mg/m ³	0.0028	140	180	6	1	WSW
Częst. przekroc. D1= 30000 mg/m ³ , %	0.00	-	-	-	-	-

Najwyższa wartość stężeń jednogodzinowych tlenu węgla występuje w punkcie o współrzędnych X = 150 Y = 180 m i wynosi 0.339 mg/m³.

Nie stwierdzono żadnych przekroczeń stężeń jednogodzinowych. Częstość przekroczeń= 0 %.

Tabela 10. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń węglowodorów aromatyczne w sieci receptorów

Parametr	Wartość	X m	Y m	kryt. kier.w.	kryt. pręd.w.	kryt.
Stężenie maksymalne mg/m ³	0.001	140	180	6	2	S
Stężenie średnioroczne mg/m ³	0.0000	140	180	6	2	S
Częst. przekroc. D1= 1000 mg/m ³ , %	0.00	-	-	-	-	-

Najwyższa wartość stężeń jednogodzinowych węglowodorów aromatyczne występuje w punkcie o współrzędnych X = 140 Y = 180 m i wynosi 0.001 mg/m³.

Nie stwierdzono żadnych przekroczeń stężeń jednogodzinowych. Częstość przekroczeń= 0 %.

Najwyższa wartość stężeń średniorocznych występuje w punkcie o współrzędnych X = 140 Y = 180 m , wynosi 0.0000 i nie przekracza wartości dyspozycyjnej (D_a-R)= 38.7 µg/m³.

Tabela 11. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń węglowodorów alifatycznych w sieci receptorów

Parametr	Wartość	X m	Y m	kryt. kier.w.	kryt. pręd.w.	kryt.
Stężenie maksymalne mg/m ³	0.004	140	180	6	2	S
Stężenie średnioroczne mg/m ³	0.0001	140	180	6	2	S
Częst. przekroc. D1= 3000 mg/m ³ , %	0.00	-	-	-	-	-

Najwyższa wartość stężeń jednogodzinowych węglowodorów alifatycznych występuje w punkcie o współrzędnych X = 140 Y = 180 m i wynosi 0.004 mg/m³.

Nie stwierdzono żadnych przekroczeń stężeń jednogodzinowych. Częstość przekroczeń= 0 %.

Najwyższa wartość stężeń średniorocznych występuje w punkcie o współrzędnych X = 140 Y = 180 m , wynosi 0.0001 i nie przekracza wartości dyspozycyjnej (D_a-R)= 900 µg/m³.

Podsumowanie:

W związku z emisją zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza, dotrzymywane są wartości określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Na podstawie przeprowadzonej analizy w zakresie emisji substancji do powietrza, można stwierdzić, że planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie na aktualny stan powietrza. Ruch pojazdów związany z obsługą zakładu będzie mieć zasięg lokalny i nie będzie powodował znaczących uciążliwości dla środowiska i ludzi. Wszelkie uciążliwości zamkną się w granicach terenu należącego do Wnioskodawcy.

Dla zakładu nie występuje potrzeba ustanawiania obszaru ograniczonego użytkowania. Podczas opracowywania raportu, napotkano na trudności związane z określeniem emisji zanieczyszczeń do powietrza, powstającej na skutek osuszania pojazdów z płynów eksploatacyjnych. Jednakże emisja ta będzie miała charakter nieorganizowany i należy ją uznać za niewielką. Podczas usuwania płynów eksploatacyjnych z demontowanych pojazdów stosowany będzie specjalistyczny sprzęt wyposażony w pochłaniacze par.

Wymontowane układy klimatyzacyjne oddawane będą do wyspecjalizowanych zakładów w celu usunięcia czynnika chłodniczego i poddania go procesom recyklingu. Możliwe, że w przyszłości demontaż układów klimatyzacyjnych będzie wykonywany w zakładzie przez osobę posiadającą świadectwo kwalifikacji, która ukończy kurs w zakresie substancji kontrolowanych.

Na terenie inwestycji nie będą opróżniane wymontowane zbiorniki z gazem ani detonowane poduszki powietrzne.

2.2. Emisja hałasu

Celem opracowania jest określenie uciążliwości akustycznej ocenianej inwestycji na tereny z nią sąsiadujące oraz odniesienie osiągniętych rezultatów do aktualnie obowiązujących normatywów akustycznych. Zasadniczo emisja hałasu w zakładzie sprowadza się do hałasu spowodowanego przez wykorzystywane urządzenia w procesie demontażu oraz ruch pojazdów.

Hałas z transportu

Środki transportu zostały potraktowane jako źródła liniowe, dla których program SON2 automatycznie wyznacza zastępcze źródła punktowe.

Na podstawie danych od Inwestora przyjęto, że na terenie zakładu będzie się odbywał następujący ruch środków transportu w ciągu dnia:

- T1 – transport pracowników do parkingu – 10 osobowych, trasa 35 m, 3200 h;
- T2 – transport do S1– 2 ciężarowe trasa 100m, 3200 h;
- T3 – transport do poszczególnych sektorów – 1 wózek widłowy, trasa 1000 m, 3200 h;
- P1 – parking – 10 osobowych, trasa 10 m, 8640 h.

Zasady tworzenia zastępczych, punktowych źródeł dźwięku, reprezentujących źródła powierzchniowe są zgodne z wytycznymi Instrukcji Instytutu Techniki Budowlanej nr 338/2008.

Poziom mocy akustycznej zastępczych źródeł dźwięku obliczono, opierając się na podanych w Instrukcji ITB 338/2008 oraz materiałach XXVII Szkoły Zimowej Zwalczenia Zagrożeń Wibroakustycznych czasach trwania manewrów startu i hamowania, poziomach ich mocy akustycznej oraz wartości natężenia ruchu określonej w porozumieniu ze Zleceniodawcą. W przypadku manewrowania, czas trwania operacji określa się na podstawie długości odcinka drogi oraz przy założeniu, że prędkość jazdy samochodów wynosi 20 km/h.

Równoważny poziom mocy akustycznej zastępczych punktowych źródeł dźwięku, reprezentujących tory poruszania się pojazdów dla startu, hamowania bądź manewrowania oblicza się wg wzoru:

$$L_{AWeq} = 10 \log \frac{1}{T} \left(n_p \cdot t_{s,h,m} \cdot 10^{0,1 \times L_{s,h,m}} \right) \quad \text{dB,}$$

gdzie:

T — czas obserwacji (57 600 s dla pory dziennej),

n_p — natężenie ruchu pojazdów w czasie obserwacji,

$t_{s,h,m}$ — czas trwania operacji startu, hamowania bądź manewrowania,

$L_{s,h,m}$ — poziom mocy akustycznej operacji startu, hamowania bądź manewrowania.

Wyjściowe poziomy mocy akustycznej wykorzystane do obliczeń zestawiono w tabeli poniżej:

Tabela 12. Wyjściowe poziomy mocy akustycznej

Operacja	Moc akustyczna, dB	Czas operacji, s
Pojazdy lekkie		
Start	97	5
Hamowanie	94	3
Jazda po terenie, manewrowanie	94	7,2
Pojazdy ciężkie		
Start	105	5
Hamowanie	100	3
Jazda po terenie, manewrowanie	100	7,2

Do obliczeń przyjęto, że hałas emitowany jest przez 2 pojazdy ciężarowe, 10 samochodów osobowych pracowników oraz klientów, jak i transport samochodów wózkami widłowymi do hal.

Dla wózków widłowych, ze względu na ich mniejszą uciążliwość pod względem hałasu, instrukcja ITB nr 338/2003 podaje wartość 76 dB, bez rozgraniczenia na fazy ruchu.

Równoważne poziomy mocy akustycznej zastępczych źródeł dźwięku (obliczone zgodnie z zasadami opisanymi powyżej), przedstawia poniższa tabela:

Tabela 13. Równoważne poziomy mocy akustycznej zastępczych źródeł dźwięku

Numer źródła zastępczego	Długość odcinka [m]	Natężenie ruchu poj. lekkie / poj. ciężkie / h	Parkowanie start i stop, poj. lekkie / poj. ciężkie / h	Równoważny poziom mocy akustycznej [dB]
T1	35	10/0/10 h	10/0/10 h	72,515
T2	140	0/2/10 h	0/2/10 h	75,849
P1 parking	10	10/0/10 h	10/0/10 h	76,00
Wózek widłowy	1000	1/10 h	1/10 h	70,632

Hałas z budynku

Demontaż pojazdów odbywać się będzie w budynku B1 o powierzchni do 200 m², z zastosowaniem następujących maszyn i urządzeń:

- urządzenie do osuszania demontowanych samochodów, czyli usuwania paliw i płynów eksploatacyjnych – 2-3 szt. o poziomie dźwięku 65 dB każdy,
- wiertarka pneumatyczna – 2-3 szt. o poziomie dźwięku 86 dB każda,
- szlifierka kątowna – 2 szt. o poziomie dźwięku 98 dB każda,
- szlifierka stołowa – 1 szt. o poziomie dźwięku 89 dB,
- klucz pneumatyczny – 1-2 szt. o poziomie dźwięku 92 dB każdy,
- palnik do cięcia metali – 1-2 szt. o poziomie dźwięku 80 dB każdy,
- wkrętarka udarowa – 1-2 szt. o poziomie dźwięku 100 dB każda,
- urządzenie myjące wysokociśnieniowe – 1 szt. o poziomie dźwięku 70 dB,
- wózek widłowy (uwzględniony również w transporcie) o poziomie dźwięku 76 dB,
- kompresor – 2 szt. o poziomie dźwięku 78 dB każdy,
- urządzenie do demontażu opon – 1 szt. o poziomie dźwięku 70 dB,
- podnośnik hydrauliczny – 1-2 szt. o poziomie dźwięku 72 dB każdy.

Pozostałe wyposażenie stacji demontażu to uniwersalne narzędzia ręczne.

W porze nocnej zakład nie będzie pracował.

Budynek demontażu pojazdów stanowi źródło hałasu ozn. B1.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 listopada 2002 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych stężeń i natężeń czynników szkodliwych dla zdrowia (Dz. U. Nr 217, poz. 1833 z późn. zm.) poziom ekspozycji na hałas odniesiony do 8-godzinnego dobowego wymiaru pracy nie może przekraczać 85 dB.

Wobec powyższego przyjmuje się poziom dźwięku A wewnątrz budynku na poziomie 85 dB.

Tabela 14. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku

Lp.	Rodzaj terenu	Dopuszczalny poziom hałasu w [dB]			
		Drogi lub linie kolejowe ¹		Pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
		L _{Aeq D} przedział czasu odniesienia równy 16 godzinom	L _{Aeq N} przedział czasu odniesienia równy 8 godzinom	L _{Aeq D} przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym	L _{Aeq N} przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy
1.	a. Strefa ochronna „A” uzdrowiska, b. tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
2.	a. tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej b. tereny zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży ²⁾ c. tereny domów opieki społecznej d. tereny szpitali w miastach	55	50	50	40
3.	a. tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego b. tereny zabudowy zagrodowej c. tereny rekreacyjno- wypoczynkowe ²⁾ d. tereny mieszkaniowo- usługowe	60	50	55	45
4.	tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ³⁾	65	55	55	45

1- wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei liniowych,

2- w przypadku niewykorzystywania tych terenów, zgodnie z ich funkcją, w porze nocy, nie obowiązuje na nich dopuszczalny poziom hałasu w porze nocy,

3- strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys., można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Źródło: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2007 r. Nr 120, poz. 826) natężenie hałasu dla terenów na wschód, gdzie znajdują się tereny zabudowy zagrodowej powinno być mniejsze niż:

- L_{AeqD} = **55 dB(A)** w porze dnia (6⁰⁰-22⁰⁰); przedział czasu odniesienia równy 8 najmniej korzystnym godzinom dnia kolejno po sobie następującym,
- L_{AeqN} = **45 dB(A)** w porze nocy (22⁰⁰-6⁰⁰); przedział czasu odniesienia równy 1 najmniej korzystnej godzinie nocy – brak hałasu w ciągu nocy – zakład nie pracuje.

Podsumowanie

Uciążliwość akustyczną ww. inwestycji przeprowadzono metodą obliczeniową w oparciu o program SON2 wersja 3.3 „Określanie zasięgu hałasu przemysłowego i drogowego emitowanego do środowiska”, na podstawie którego wykonano wykres poziomy hałasu.

Program SON2 oparty jest na modelu obliczeniowym propagacji hałasu przemysłowego zgodnym z normą PN-ISO 9613-2.

Na podstawie wykonanych obliczeń i sporządzonej mapy hałasu można stwierdzić, że hałas związany z działalnością i pochodzący ze środków transportu nie zagraża terenom o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) i rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826).

Wyniki obliczeń poziomy dźwięku oraz mapa hałasu stanowią załącznik nr 4 do niniejszego raportu. Poziomy hałas w ciągu dnia na granicy najbliższych położonych terenów chronionych akustycznie nie przekracza poziomów dopuszczalnych – jest mniejszy niż 50 decybeli.

W obliczeniach przyjęto izolacyjność akustyczną ścian budynków na poziomie 46 dB (budynki murowane).

Inwestycja realizowana będzie wyłącznie sprzętem o pełnej sprawności technicznej. Program stałych, regularnych konserwacji urządzeń stosowany w zakładzie zapewni ich stabilną pracę, zatem i niższe poziomy hałasu emitowane do środowiska.

Jeżeli jednak w miejscu instalowania urządzeń wymagany będzie niższy poziom hałasu to zastosowane zostają odpowiednie kabiny lub obudowy dźwiękoizolacyjne, ekrany, tłumiki itp.

2.3. Zapotrzebowanie na wodę w zakładzie

Woda na cele socjalne i technologiczne dostarczana będzie do zakładu z wodociągu gminnego na podstawie zawartej umowy z Usługodawcą. Ilość dostarczonej wody przez Usługodawcę określana będzie na podstawie wskazań wodomierza zainstalowanego na przyłączy wodociągowym.

Przewidywane zapotrzebowanie na cele socjalne:

Całkowite zużycie wody na cele socjalne obliczono w oparciu o Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 14 stycznia 2002 r. w sprawie określenia przeciętnych norm zużycia wody (Dz. U. Nr 8, poz. 70), gdzie szacuje się na jednego zatrudnionego:

$$Q_{\max/\text{miesiąc}} = 1,5 \text{ m}^3/\text{miesiąc},$$

a dla 3 zatrudnionych:

$$Q_{\max/\text{miesiąc}} = 4,5 \text{ m}^3/\text{miesiąc}.$$

Przewidywane zapotrzebowanie wody do splukiwania posadzki w budynku demontażu:

Ilość wody przyjęta do mycia powierzchni urządzeniem myjącym wysokociśnieniowym:

$$q = 2,0 \text{ dm}^3/\text{m}^2$$

$$q = 0,002 \text{ m}^3/\text{m}^2$$

Woda na potrzeby technologiczne będzie wykorzystywana okresowo (przyjęto 2 mycia w miesiącu).

Całkowita powierzchnia budynku demontażu wynosi ok. 200 m² (Sektor 1 i 2).

Szacunkowa wartość zużycia wody wynosi w czasie jednego miesiąca:

$$Q_{\max} = 0,002 \text{ m}^3/\text{m}^2 \times 200\text{m}^2$$

$$Q_{\max} = 0,4 \text{ m}^3/\text{miesiąc} \times 2 \text{ mycia} = 0,8 \text{ m}^3/\text{miesiąc}.$$

Przewidywane zapotrzebowanie wody do mycia części nadających się do ponownego wykorzystania – przyjmuje się do 5,0 m³/miesiąc.

2.4. Przewidywana ilość powstających ścieków w zakładzie

Ilość ścieków socjalno-bytowych powstających na terenie zakładu, przy założeniu że ilość wytwarzanych ścieków równa jest ilości zużywanej wody wynosi 4,5 m³/miesiąc.

Ścieki socjalno - bytowe wprowadzane będą do szczelnego zbiornika bezodpływowego. Zbiornik będzie opróżniany przez wyspecjalizowane firmy na zgłoszenie Inwestora. Zachowanie właściwego reżimu eksploatacyjnego zbiornika, a w szczególności: systematyczny monitoring napełnienia i systematyczne opróżnianie, zagwarantuje długotrwałe i bezawaryjne jego użytkowanie. Docelowo, po zrealizowaniu kanalizacji sanitarnej w drodze gminnej Inwestor będzie zobowiązany do likwidacji zbiornika i przyłączenia do sieci kanalizacyjnej.

Ilość ścieków przemysłowych powstających w zakładzie równa jest ilości zużywanej wody do mycia zakładu i części samochodowych (ilość wyliczona na potrzeby raportu 6 m³/miesiąc, co daje **72 m³/rok**) oraz ilości wód opadowych z terenów sektora nr 1 i 2 stacji demontażu.

Całkowity roczny odpływ ścieków przemysłowych z powierzchni sektora nr 1 i 2 wynosi:

$$Q = P \times F = 0,6 \times 400 = 240 \text{ m}^3/\text{rok}$$

P – średnia roczna wysokość opadu – rozpatrywany teren leży w obszarze o rozkładzie średniej rocznej wysokości opadu od 550 do 600 mm (źródło: Atlas Klimatu Polski)

F – suma powierzchni sektora nr 1 (przewidywana powierzchnia ok. 100 m²) i 2 (300 m²).

Przedstawia się następujące warianty wykonania wewnątrzzakładowej kanalizacji ścieków przemysłowych:

- 1) ścieki przemysłowe przechwytywane: z powierzchni sektora nr 1 i 2 poprzez wpusty drogowe oraz z budynku, a w szczególności z powierzchni sektora nr 3 i 4 poprzez wpusty podposadzkowe, kierowane będą do separatora węglowodorów ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika samoodparowującego o odpowiedniej pojemności,
- 2) ścieki przemysłowe przechwytywane: z powierzchni sektora nr 1 i 2 poprzez wpusty drogowe, kierowane będą do pierwszego separatora węglowodorów ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika samo odparowującego o odpowiedniej pojemności, natomiast ścieki z budynku, a w szczególności z powierzchni sektora nr 3 i 4 poprzez wpusty podposadzkowe, kierowane będą do drugiego separatora węglowodorów

ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika bezodpływowego o odpowiedniej pojemności.

Szczegółowe parametry techniczne i eksploatacyjne instalacji ścieków przemysłowych zostaną przedstawione w opracowywanym projekcie budowlanym wewnątrzzakładowej kanalizacji ścieków przemysłowych.

Inwestor obowiązany jest do monitorowania stanu zapełnienia separatora węglowodorów ropopochodnych oraz stanu napełnienia zbiornika samoodparowującego i jego szczelności, aby nie dopuścić do przedostania się ścieków do ziemi.

Wywóz nadmiaru ścieków przez uprawniony podmiot do oczyszczalni ścieków musi zostać zapewniony w okresach występowania nawalnych deszczy. W momencie, gdy Inwestor zdecyduje się na szczelny zbiornik bezodpływowy, musi zapewnić regularne jego opróżnianie przez firmę posiadającą stosowne zezwolenia.

Zaznacza się, że w przypadku wprowadzania do urządzeń kanalizacyjnych, będących własnością innych podmiotów, ścieków przemysłowych zawierających substancje szczególnie szkodliwe dla środowiska wodnego, wymagane jest uzyskanie pozwolenia wodnoprawnego.

Zgodnie z warunkami normy PN-en 858:2005, dobór separatora substancji ropopochodnych sprowadza się do określenia jego wielkości nominalnej (NS). Wielkość ta określa nominalny przepływ ścieków deszczowych i maksymalny przepływ ścieków procesowych, dla których zostanie dotrzymana zakładana w wyżej wymienionej normie redukcja stężeń substancji ropopochodnych na odpływie z separatora.

Wielkość nominalną separatora bez by-passa (dla wariantu 1) oblicza się ze wzoru:

$$NS = (Q_r + f_X \times Q_s) \times f_d$$

gdzie:

NS – wielkość nominalna separatora [l/s],

Q_r - maksymalny strumień wody deszczowej [l/s],

Q_s - maksymalny strumień ścieków przemysłowych [l/s],

f_X – współczynnik utrudnienia zależny od rodzaju przepływających ścieków,

f_d – współczynnik gęstości związany z cieczą lekką.

Q_r

$$Q_r = \Phi \times i \times A$$

gdzie:

Φ – bezwymiarowy współczynnik spływu = 0,9,

i – intensywność opadów deszczu [l/s/ha] = 150 l/s/ha,

A – powierzchnia spływu, mierzona poziomo, w ha = 0,020.

$$Q_r = 0,9 \times 150 \times 0,020 = 2,7 \text{ l/s}$$

fX – współczynnik utrudnienia separacji dla hal warsztatowych przyjmuje się 2,00

Qs - maksymalny przepływ ścieków przemysłowych [l/s] – myjnia samochodowa, warsztat naprawczy itp. stąd:

$$Q_s = Q_{s1} + Q_{s2}$$

Qs1 – ścieki z zaworów czerpalnych [l/s], przyjęto największą wartość – w przypadku 1 punktu czerpalnego o średnicy DN25, stąd Qs1=1,7 l/s,

Qs2 – ścieki z urządzeń wysokociśnieniowych [l/s], w zakładzie będzie znajdowała się jedna myjka wysokociśnieniowa, stąd Qs2=2,00 l/s,

$$Q_s = 1,7 + 2,00 = 3,7 \text{ l/s}$$

fd – współczynnik gęstości

Gęstość substancji ropopochodnych: $\leq 0,85 \text{ g/cm}^3$, stąd $f_d = 1,00$

NS – wielkość nominalna separatora

$$NS = (Q_r + f_X \times Q_s) \times f_d = (2,7 + 2,0 \times 3,7) \times 1,0 = 10,1 \text{ l/s}$$

Dobór osadnika

Kubaturę osadnika określa się na podstawie, wyliczonej wielkości nominalnej separatora (NS), wg wzoru:

$$V_o = (200 \times NS) / f_d$$

gdzie:

NS – wielkość nominalna separatora

fd – współczynnik gęstości; $f_d = 1,00$

Kubatura osadnika:

$$V_o = (200 \times 10,1) / 1,00 = 2020 \text{ l} = 2,02 \text{ m}^3$$

Proponowana pojemność zbiornika samoodparowującego to ok. 15 - 35 m³ netto. Na wybór materiału, z którego ma być wykonany zbiornik ma wpływ czynnik ekonomiczny. Niemniej jednak będzie to zbiornik szczelny.

Inwestor nie wyklucza również możliwości odprowadzania w przyszłości ścieków przemysłowych do kanalizacji sanitarnej, po uprzednim uzyskaniu zgody na ich wprowadzanie od eksploatatora sieci.

2.5. Bilans wód opadowych

Ilość wód opadowych odprowadzanych z pozostałych powierzchni utwardzonych i zadaszonych obliczono na podstawie wzoru:

$$Q = F \times q \times \varphi$$

F – powierzchnia w ha

q – miarodajne natężenie deszczu $q = 130 \text{ dm}^3/\text{s} \times \text{ha}$, wg formuły Błaszczyka dla opadów $H < 800 \text{ mm}$, $P = 20\%$ i czasie trwania deszczu $t = 15 \text{ min}$.

φ – współczynnik spływu powierzchniowego

Dla bilansu odprowadzanych ścieków deszczowych przyjęto całkowitą powierzchnię terenu odwadnianego:

- powierzchnia zadaszona $F_D = 970 \text{ m}^2 = 0,097 \text{ ha}$
- powierzchnia utwardzona $F_U = 2000 \text{ m}^2 = 0,2 \text{ ha}$

Dla poszczególnych nawierzchni występujących na terenie zakładu przyjęto następujące współczynniki spływu powierzchniowego ścieków opadowych:

- powierzchnia zadaszona $\varphi_D = 0,8$
- powierzchnia utwardzona $\varphi_U = 0,9$

Przepływ wód deszczowych wynosi:

- z odwodnienia połaci dachowych $Q_D = 10,1656 \text{ dm}^3/\text{s}$
- z odwodnienia powierzchni utwardzonej $Q_U = 23,58 \text{ dm}^3/\text{s}$

Całkowity przepływ wód deszczowych z terenu inwestycji (tereny utwardzone + powierzchnia zadaszona) wynosi $Q_C = 33,7456 \text{ dm}^3/\text{s} = 0,03374 \text{ m}^3/\text{s}$.

W skali rocznej, przy $p = 20\%$ (tj. 73 dni w roku) i czasie trwania deszczu $t = 15 \text{ min}$ (900 sek.):

$Q_r = 2217,375 \text{ m}^3/\text{rok}$.

P – średnia roczna wysokość opadu – rozpatrywany teren leży w obszarze o rozkładzie średniej rocznej wysokości opadu od 550 do 600 mm (źródło: Atlas Klimatu Polski)

Wody opadowe z w/w powierzchni odprowadzane będą powierzchniowo do gruntu.

2.6. Gospodarka odpadami

Na terenie stacji demontażu następuje wstępne przetwarzanie (prowadzące do odzysku) odpadu w postaci zużytego pojazdu, którego efektem jest wytwarzanie nowych rodzajów odpadów. W ciągu miesiąca planowany jest demontaż ok. 40-60 pojazdów, głównie osobowych. Zdolność przerobowa instalacji wynosić będzie poniżej 10 ton odpadów niebezpiecznych na dobę.

Sektor 6 jako miejsce magazynowania odpadów powstających w wyniku demontażu pojazdów na terenie inwestycji, zostanie odpowiednio oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób trzecich.

Na potrzeby sektora 6 Inwestor przeznaczy budynek B3. Magazynowanie odpadów niebezpiecznych odbywać się będzie dodatkowo pod zadaszeniem. Na terenie inwestycji nie będzie dochodziło do mieszania odpadów niebezpiecznych różnych rodzajów oraz mieszania odpadów niebezpiecznych z odpadami innymi niż niebezpieczne.

Przewidywane rodzaje i ilości odpadów powstających na etapie eksploatacji niniejszej inwestycji w Mg/rok, to:

Tabela 15. Ilość i rodzaje odpadów niebezpiecznych powstających na etapie eksploatacji

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu niebezpiecznego	Ilość odpadu [Mg/rok]	Sposób magazynowania odpadów
1.	13 01 10*	Mineralne oleje hydrauliczne niezawierające związków chlorowcoorganicznych	2,5	Oznakowane szczelne pojemniki lub beczki z materiału trudnopalnego, odporne na działanie olejów odpadowych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażone w szczelne zamknięcia, zabezpieczone przed stłuczeniem, posadowione na utwardzonym podłożu, pod zadaszeniem
2.	13 01 11*	Syntetyczne oleje hydrauliczne	2,5	j.w.
3.	13 02 05*	Mineralne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe niezawierające związków chlorowcoorganicznych	5	j.w.
4.	13 02 06*	Syntetyczne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	5	j.w.
5.	13 02 08*	Inne oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe	2,5	j.w.
6.	13 07 01*	Olej opałowy i olej napędowy	1,0	Szczelny oznakowany pojemnik/karnister posadowiony na utwardzonym podłożu i pod zadaszeniem
7.	13 07 02*	Benzyna	1,0	j.w.
8.	13 07 03*	Inne paliwa (włącznie z mieszaninami)	1,0	j.w.
9.	15 02 02*	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi	5	Szczelny oznakowany pojemnik posadowiony na utwardzonym podłożu i pod zadaszeniem
10.	16 01 07*	Filtry olejowe	2	j.w.
11.	16 01 10*	Elementy wybuchowe (np. poduszki powietrzne)	2	Szczelny kwasoodporny oznakowany pojemnik posadowiony na utwardzonym

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu niebezpiecznego	Ilość odpadu [Mg/rok]	Sposób magazynowania odpadów
				podłożu i pod zadaszeniem
12.	16 01 11*	Okładziny hamulcowe zawierające azbest	1,5	Szczelny oznakowany pojemnik posadowiony na utwardzonym podłożu i pod zadaszeniem
13.	16 01 13*	Płyny hamulcowe	2	Szczelny kwasoodporny oznakowany pojemnik/beczka posadowione na utwardzonym podłożu i pod zadaszeniem
14.	16 01 14*	Płyny zapobiegające zamarzaniu zawierające niebezpieczne substancje	1,5	j.w.
15.	16 01 21*	Niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 01 07 do 16 01 11, 16 01 13 i 16 01 14	1	Szczelny oznakowany pojemnik posadowiony na utwardzonym podłożu i pod zadaszeniem
16.	16 02 09*	Transformatory i kondensatory zawierające PCB	1	Szczelne oznakowane pojemniki kwasoodporne posadowione na utwardzonym podłożu i pod zadaszeniem
17.	16 02 11*	Zużyte urządzenia zawierające freony, HCFC, HFC	2,5	Szczelny oznakowany pojemnik posadowiony na utwardzonym podłożu i pod zadaszeniem
18.	16 02 13*	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy (1) inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	1	j.w.
19.	16 05 04*	Gazy w pojemnikach zawierające substancje niebezpieczne	10	Butle z gazem płynnym magazynowane będą w wydzielonym miejscu, na utwardzonej powierzchni i zadaszeniu w sektorze 6, położonym możliwie jak najdalej od budynku, w którym prowadzony jest demontaż. Butle magazynowane będą na płaskiej (wypoziomowanej), równej i stabilnej powierzchni, w oddzielnych stosach, zabezpieczonych przed osunięciem i oddalonych od siebie co najmniej o 1,5 m. Masa gazu płynnego w stosie nie może przekraczać 5500 kg.

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu niebezpiecznego	Ilość odpadu [Mg/rok]	Sposób magazynowania odpadów
20.	16 06 01*	Baterie i akumulatory ołowiowe	5	Szczelne oznakowane pojemniki kwasoodporne posadowione na utwardzonym podłożu i pod zadaszeniem
21.	16 08 02*	Zużyte katalizatory zawierające niebezpieczne metale przejściowe (2) lub ich niebezpieczne związki	1	j.w.
Razem			56,00 Mg	

*odpady niebezpieczne

Tabela 16. Ilości i rodzaje odpadów innych niż niebezpieczne powstających na etapie eksploatacji

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu innego niż niebezpieczny	Ilość odpadu [Mg/rok]	Sposób magazynowania odpadów
1.	15 02 03	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	5	Szczelny pojemnik posadowiony na utwardzonym podłożu
2.	16 01 03	Zużyte opony	20	Magazynowane w wydzielonym miejscu w sektorze 6, na utwardzonym podłożu, wyposażonym w urządzenia gaśnicze, w stosach zabezpieczonych przed usunięciem
3.	16 01 12	Okładziny hamulcowe inne niż wymienione w 16 01 11	1,5	Szczelny pojemnik posadowiony na utwardzonym podłożu
4.	16 01 15	Płyny zapobiegające zamarzaniu inne niż wymienione w 16 01 14	1,5	j.w.
5.	16 01 16	Zbiorniki na gaz skroplony	10	Magazynowane będą na płaskiej (wypoziomowanej), równej i stabilnej powierzchni, w oddzielnych stosach, zabezpieczonych przed osunięciem i oddalonych od siebie co najmniej o 1,5 m.
6.	16 01 17	Metale żelazne	1100	Szczelny pojemnik/kontener posadowiony na utwardzonym podłożu lub betonowy boks
7.	16 01 18	Metale nieżelazne	50	j.w.

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadu innego niż niebezpieczny	Ilość odpadu [Mg/rok]	Sposób magazynowania odpadów
8.	16 01 19	Tworzywa sztuczne	50	j.w.
9.	16 01 20	Szkło	25	Szczelny pojemnik/kontener posadowiony na utwardzonym podłożu
10.	16 01 22	Inne nie wymienione elementy	5	Szczelny pojemnik posadowiony na utwardzonym podłożu
11.	16 01 99	Inne nie wymienione odpady	5	j.w.
12.	16 08 01	Zużyte katalizatory zawierające złoto, srebro, ren, rod, pallad, iryd lub platynę (z wyłączeniem 16 08 07)	0,5	j.w.
13.	16 08 03	Zużyte katalizatory zawierające metale przejściowe lub ich związki inne niż wymienione w 16 08 02	0,5	j.w.
Razem				1274,00 Mg

W celu właściwej gospodarki odpadami, Inwestor ureguluje stan formalno - prawny, tzn. przedłoży Marszałkowi Województwa Wielkopolskiego wniosek o wydanie pozwolenia na odzysk odpadów oraz pozwolenia na wytwarzanie odpadów, w którym przedstawi szczegółowo rodzaj, ilość odpadów oraz sposób ich magazynowania.

Sektor 6 jako miejsce magazynowania odpadów na terenie inwestycji zostanie odpowiednio oznakowane i zabezpieczone przed dostępem osób trzecich.

Podczas zbierania i tymczasowego magazynowania olejów odpadowych Inwestor będzie przestrzegał przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 4 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z olejami odpadowymi (Dz. U. Nr 192, poz. 1968).

Wytwarzane odpady, do czasu uzyskania potrzebnej masy transportowej będą gromadzone w wydzielonym, oznakowanym i zabezpieczonym przed dostępem osób trzecich miejscu o utwardzonej powierzchni na terenie zakładu. Po uzyskaniu masy transportowej przekazywane będą firmom zewnętrznym, posiadającym odpowiednie zezwolenia, z którymi Inwestor podpisze umowę, w pierwszej kolejności do odzysku. Jeżeli z przyczyn technologicznych odzysk będzie niemożliwy lub nieuzasadniony z przyczyn ekologicznych lub ekonomicznych, to odpady będą unieszkodliwiane zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska oraz planami gospodarki odpadami.

Odpady niebezpieczne magazynowane będą dodatkowo pod zadaszeniem. Miejsce to zostanie wyposażone w środki do zbierania ewentualnych wycieków substancji niebezpiecznych i urządzenie gaśnicze. Magazynowanie części i materiałów nie nadających się do powtórnego użycia, stanowiące odpady niebezpieczne, będzie zgodne z odrębnymi przepisami dotyczącymi odpadów niebezpiecznych.

Miejsce ich magazynowania będzie zadaszone oraz zostanie wyposażone w środki do zbierania ewentualnych wycieków substancji niebezpiecznych i urządzenie gaśnicze.

Jednocześnie Wnioskodawca stosować się będzie do przepisów art. 63 *ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach* zgodnie, z którym magazynowanie odpadów może odbywać się na terenie, do którego posiadacz odpadów posiada tytuł prawny. Odpady przeznaczone do odzysku lub unieszkodliwiania, z wyjątkiem składowania mogą być magazynowane, jeżeli konieczność magazynowania wynika z procesów technologicznych lub organizacyjnych i nie przekracza terminów uzasadnionych zastosowaniem tych procesów, nie dłużej jednak niż przez okres 3 lat. Odpady przeznaczone do składowania mogą być magazynowane jedynie w celu zebrania odpowiedniej ilości tych odpadów do transportu na składowisko odpadów, nie dłużej jednak niż przez okres 1 roku.

Podczas zbierania i tymczasowego magazynowania olejów odpadowych Inwestor będzie przestrzegał przepisów zawartych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 4 sierpnia 2004 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z olejami odpadowymi (Dz. U. Nr 192, poz. 1968).

Oleje odpadowe w stacji demontażu będą zbierane selektywnie według wymagań wynikających ze sposobu ich przemysłowego wykorzystania lub unieszkodliwiania. Podczas zbierania i magazynowania olejów odpadowych jest niedopuszczalne ich mieszanie z innymi odpadami i substancjami, w tym zwłaszcza z odpadami stałymi, odpadami PCB, olejem napędowym, olejem opałowym, płynami chłodniczymi, płynami hamulcowymi oraz innymi substancjami i preparatami chemicznymi niebędącymi olejami. Dopuszcza się mieszanie różnych rodzajów olejów odpadowych, jeżeli nie wpłynie to negatywnie na proces ich odzysku lub unieszkodliwiania.

Oleje odpadowe zbierane będą do szczelnych pojemników, wykonanych z materiałów trudno palnych, odpornych na działanie olejów odpadowych, odprowadzających ładunki elektryczności statycznej, wyposażonych w szczelne zamknięcia, zabezpieczonych przed stłuczeniem.

Na pojemnikach umieszczony zostanie w miejscu widocznym:

- 1) napis „OLEJ ODPADOWY”,
- 2) informacja o kodzie lub kodach odpadu,
- 3) oznakowanie wymagane przepisami szczególnymi, dotyczącymi transportu odpadów niebezpiecznych.

Oleje odpadowe magazynowane będą w miejscu utwardzonym, zabezpieczonym przed zanieczyszczeniami gruntu i opadami atmosferycznymi, wyposażonym w urządzenia lub środki do zbierania ewentualnych wycieków tych odpadów.

System ewidencji odpadów prowadzony będzie zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 8 grudnia 2010 r. w sprawie wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. Nr 249, poz. 1673).

Ze względu na specyfikę prowadzonej działalności trudno mówić o minimalizacji odpadów, jednak prawidłowo przeprowadzane prace spowodują prowadzenie racjonalnej gospodarki odpadowej.

Działania polegające na selektywnej zbiórce odpadów w zakładzie przyczynią się do wykorzystania odpadów w całości lub w części, ograniczając ich składowanie.

Prowadząc demontaż Inwestor może starać się pozyskać z auta jak największą część nadających się do ponownego zastosowania, jednak uzależnione jest to przede wszystkim od stopnia zużycia

pojazdu. Im młodszy model pojazdu, tym więcej materiałów można z niego odzyskać. Jest to rozwiązanie korzystne zarówno dla prowadzącego stację, jak i dla środowiska.

Prowadzący stację demontażu pojazdów obowiązany będzie do przedkładania Marszałkowi Województwa oraz NFOŚiGW sprawozdań o liczbie, markach, masie pojazdów i roku produkcji pojazdów przyjętych w stacji, masie odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi oraz przekazanych do odzysku i recyklingu, a także masie przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów.

3. Oddziaływanie przedsięwzięcia na etapie likwidacji

Na obecnym etapie Inwestor nie planuje zamknięcia działalności. Jednak w momencie, gdy zajdzie taka konieczność, Inwestor dążyć będzie do sprzedania lub wydzierżawienia budynków, a nie do ich rozbiórki. W procesie zamknięcia zakładu lub jego części obiekty i elementy konstrukcyjne, które nie będą wykorzystane w następnej funkcji terenu zostaną zdemontowane.

W ostateczności likwidacja będzie polegała na przywróceniu terenu do stanu pierwotnego, a więc na wywiezieniu narzędzi i maszyn, usunięciu zabudowy, sektorów i nawierzchni. Przy wyburzaniu obiektu powstawać będą odpady z grupy 17, takie jak:

- Odpady betonu oraz gruz betonowy z rozbiórek i remontów 17 01 01 – 150 Mg,
- Gruz ceglany 17 01 02 – 100 Mg,
- Zmieszane odpady z betonu, gruzu ceglanego, odpadowych materiałów ceramicznych i elementów wyposażenia inne niż wymienione w 17 01 06 (17 01 07) – 50 Mg,
- Drewno 17 02 01 – 10 Mg,
- Szkło 17 02 02 – 5 Mg,
- Aluminium 17 04 02 – 5 Mg,
- Mieszanki metali 17 04 07 – 10 Mg,
- Kable inne niż wymienione w 17 04 10 (17 04 11) – 2 Mg,
- Materiały izolacyjne inne niż wymienione w 17 06 01 i 17 06 03 (17 06 04) – 10 Mg.

W przypadku likwidacji obiektu budowlanego konieczne będzie uzyskanie pozwolenia na rozbiórkę, wydane w trybie ustawy - Prawo budowlane.

Zakład zostanie więc zlikwidowany zgodnie z przepisami prawa budowlanego i prawa ochrony środowiska, zgodnie z wiedzą i zasadami obowiązującymi w tym czasie.

Odpady z likwidacji inwestycji będą magazynowane w szczelnych kontenerach, pojemnikach, w wydzielonym miejscu na placu likwidacji inwestycji, w obrębie działek należących do Inwestora, zabezpieczonych przed dostępem osób postronnych. Dokładne miejsca magazynowania odpadów zostaną wyznaczone podczas organizacji placu likwidacji inwestycji.

Zgodnie z art. 3 ust. 3 pkt 22 ustawy z dnia 21 kwietnia o odpadach, wytwórcą odpadów powstających w wyniku świadczenia usług w zakresie budowy, rozbiórki, remontu obiektów jest podmiot, który świadczy usługę na zlecenie Inwestora. Jest on odpowiedzialny za zagospodarowanie tych odpadów.

Odpady będą zagospodarowywane zgodnie z obowiązującymi przepisami w zakresie ochrony środowiska i posiadanymi zezwoleniami w zakresie gospodarowania tego typu odpadami.

W pierwszej kolejności zostaną przekazane do odzysku. Jeżeli z przyczyn technologicznych odzysk będzie niemożliwy lub nieuzasadniony z przyczyn ekologicznych lub ekonomicznych, to odpady będą unieszkodliwiane zgodnie z wymaganiami ochrony środowiska oraz planami gospodarki odpadami.

W trakcie prowadzenia prac likwidacyjnych, nastąpi emisja spalin z silników sprzętu budowlanego oraz ze środków transportu oraz emisja hałasu spowodowanego przez ruch tych pojazdów i sprzęt. Uciążliwości wynikające z pracy urządzeń będą miały charakter lokalny, krótkookresowy i ograniczony tylko do czasu pracy poszczególnych urządzeń podczas trwania prac likwidacyjnych.

Chroniąc środowisko należy ograniczyć prowadzenie prac wyłącznie do pory dziennej, zabezpieczenia sprzętu budowlanego i pojazdów przed możliwością wycieków paliwa i smarów, oraz wprowadzenia właściwego gospodarowania odpadami wytwarzanymi w trakcie prac budowlanych tj. selektywne zbieranie i magazynowanie wytwarzanych odpadów.

Przy prawidłowo prowadzonych pracach na etapie likwidacji przedsięwzięcia, oddziaływanie na środowisko będzie krótkotrwałe i nie wpływające ponadnormatywnie na stan środowiska naturalnego.

VI. UZASADNIENIE WYBRANEGO PRZEZ WNIOSKODAWCĘ WARIANTU, ZE WSKAZANIEM JEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (LUDZI, ZWIERZĘTA, ROŚLINY, POWIERZCHNIĘ ZIEMI, WODĘ, POWIETRZE, KLIMAT, DOBRA MATERIALNE, DOBRA KULTURY, KRAJOBRAZ) ORAZ WZAJEMNE ODDZIAŁYWANIE MIĘDZY TYMI ELEMENTAMI

1. Opis analizowanych wariantów:

1.1. Wariant polegający na nie podejmowaniu przedsięwzięcia

Wariant, w którym nie zostanie podjęta działalność polegająca na demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji i który będzie polegał na pozostawieniu tego terenu w stanie istniejącym. Wariant ten nie zmienia obecnego oddziaływania na środowisko.

1.2. Wariant polegający na realizacji planowanego przedsięwzięcia

Opis przedsięwzięcia został przedstawiony szczegółowo w punkcie II niniejszego raportu.

1.3. Wariant alternatywy

Realizacja planowanego przedsięwzięcia nie posiada rozwiązań wariantowych w zakresie lokalizacji i wielkości inwestycji.

Rozważano wyposażenie stacji demontażu w hydrauliczną splaszczarkę do karoserii oraz strzępiarkę. W celu ochrony akustycznej terenów z zabudową mieszkaniową zrezygnowano z procesów prasowania i strzępienia pojazdów.

Przedstawia się następujące warianty wykonania wewnętrzzakładowej kanalizacji ścieków przemysłowych:

- ścieki przemysłowe przechwytywane: z powierzchni sektora nr 1 i 2 poprzez wpusty drogowe oraz z budynku, a w szczególności z powierzchni sektora nr 3 i 4 poprzez wpusty podposadzkowe, kierowane będą do separatora węglowodorów ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika samo odparowującego o odpowiedniej pojemności,
- ścieki przemysłowe przechwytywane: z powierzchni sektora nr 1 i 2 poprzez wpusty drogowe, kierowane będą do pierwszego separatora węglowodorów ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika samo odparowującego o odpowiedniej pojemności, natomiast ścieki z budynku, a w szczególności z powierzchni sektora nr 3 i 4 poprzez wpusty podposadzkowe, kierowane będą do drugiego separatora węglowodorów ropopochodnych o odpowiedniej przepustowości i dalej, po ich podczyszczeniu do szczelnego zbiornika bezodpływowego o odpowiedniej pojemności.

Inwestor nie wyklucza również możliwości odprowadzania w przyszłości ścieków przemysłowych do kanalizacji sanitarnej, po uprzednim uzyskaniu zgody na ich wprowadzanie od eksploatatora sieci.

1.4. Wariant najkorzystniejszy dla środowiska

Wariant ten polega na podjęciu wszelkich działań opisanych w raporcie w celu realizacji przedsięwzięcia ze szczególnym zwróceniem uwagi na aspekt środowiskowy.

W związku z podjęciem działań realizacyjnych, istnieniem inwestycji i ewentualnym jej zakończeniem przewidziano następujące oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska:

- ludzie,
- zwierzęta,
- rośliny,
- powierzchnię ziemi,
- wodę,
- powietrze,
- klimat,
- dobra materialne,
- dobra kultury,
- krajobraz.

Z uwagi na ekspansywne działanie człowieka nie jest możliwym pozostawienie przyrody w stanie nietkniętym.

Nadrzędnym celem inwestycji jest ochrona środowiska naturalnego przed szkodliwymi substancjami zawartymi w samochodzie oraz porzucaniem ich w miejscach przypadkowych.

W raporcie opisano szczegóły postępowania podczas prac budowlanych, eksploatacji i likwidacji, sposób postępowania z odpadami, ściekami oraz sposoby ograniczania emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych oraz hałasu. Warunkiem realizacji przedsięwzięcia jest przede wszystkim ochrona środowiska. Wszelkie działania związane z planowaną inwestycją będą prowadzone tak, aby nie stwarzały zagrożenia dla poszczególnych elementów środowiska i z założeniem osiągnięcia długoterminowych korzyści ekologicznych i ekonomicznych.

Zaprojektowana inwestycja szczegółowo opisana w raporcie, przy zastosowaniu zabezpieczeń wyklucza możliwość ponadnormatywnego oddziaływania na tereny sąsiednie, dlatego jej realizacja jest jak najbardziej uzasadniona.

2. Oddziaływanie wybranego wariantu na środowisko, w szczególności na ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę i powietrze.

Oddziaływanie na ludzi

Proces produkcyjny przy prawidłowej opiece nad obiektem nie będzie wiązać się z zanieczyszczeniem któregośkolwiek z elementów środowiska. Przy zachowaniu procedur bezpieczeństwa, higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych nie będzie się też wiązał z zagrożeniami zdrowia ludzi.

Oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska w związku z emisją hałasu i zanieczyszczeń gazowych i pyłowych ograniczone będzie do granicy działki, do której Inwestor posiada tytuł prawny.

Oddziaływanie na powietrze

W związku z emisją zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do powietrza na etapie eksploatacji planowanego przedsięwzięcia, dotrzymane zostaną wartości określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

Planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie na aktualny stan powietrza.

Wymontowane układy klimatyzacyjne oddawane będą do wyspecjalizowanych zakładów w celu usunięcia czynnika chłodniczego i poddania go procesom recyklingu. Możliwe, że w przyszłości demontaż układów klimatyzacyjnych będzie wykonywany w zakładzie przez osobę posiadającą świadectwo kwalifikacji, która ukończy kurs w zakresie substancji kontrolowanych (zgodny z zapisem art. 11 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o substancjach zubożających warstwę ozonową - Dz. U. Z 2004 r. Nr 121, poz. 1263 ze zm). Dodatkowo zakład zostanie wyposażony w odpowiedni sprzęt techniczny, które pracować będzie w układzie zamkniętym, zapobiegającym przedostawaniu się substancji zubożających warstwę ozonową do środowiska. Wyposażenie techniczne stosowane w zakładzie będzie zgodne z wytycznymi zawartymi w obowiązujących na ten czas przepisach. Obecnie jest to rozporządzenie Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 2004 r. w sprawie szczegółowych wymagań dla wyposażenia technicznego stosowanego przy wykonywaniu działalności związanej z substancjami kontrolowanymi (Dz. U. Z 2004 r. Nr 202, poz. 2071).

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Na podstawie wykonanych obliczeń można stwierdzić, że hałas związany działalnością nie będzie miał negatywnego wpływu na tereny chronione akustycznie, o których mowa w art. 113 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 ze zm.) i rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120, poz. 826).

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi i glebę

Stacja demontażu pojazdów jest obiektem o określonym stopniu uciążliwości dla środowiska ze względu na możliwość wystąpienia zanieczyszczenia środowiska gruntowego substancjami ropopochodnymi.

Powierzchnie poszczególnych sektorów w stacji demontażu, w których mogłoby dojść do wycieku substancji ropopochodnych, będą szczelnie utwardzone. Wszystkie zanieczyszczenia, splukiwane z tych powierzchni poprzez system wewnętrznej kanalizacji będą podczyszczane w separatorze węglowodorów ropopochodnych i odprowadzane do szczelnego zbiornika.

Planowana działalność, prowadzona zgodnie z przyjętymi założeniami, w szczególności prawidłowo prowadzona gospodarka odpadami i gospodarka wodno - ściekowa, nie wpłynie na pogorszenie istniejącego stanu gleby.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Eksploatacja przedsięwzięcia nie będzie związana z negatywnym oddziaływaniem na wody powierzchniowe i podziemne w związku z:

zastosowaniem szczelnej nawierzchni w budynku oraz w poszczególnych sektorach,

- z selektywnym gromadzeniem odpadów w miejscu do tego wyznaczonym, w sposób zapobiegający przedostaniu się ewentualnych zanieczyszczeń do ziemi,
- gromadzeniem ścieków bytowych w szczelnym bezodpływowym zbiorniku,
- podczyszczaniem ścieków przemysłowych w separatorze węglowodorów ropopochodnych i odprowadzaniem do szczelnego zbiornika.

Nie przewiduje się negatywnego wpływu realizowanego przedsięwzięcia na wody podziemne, dzięki wewnętrznemu systemowi wewnętrznej kanalizacji, umożliwiającej w sposób kontrolowany odprowadzenie ścieków przemysłowych z budynków i sektorów (1 i 2) stacji demontażu, poprzez separator do zbiornika samoodparowującego.

Na wybór materiału, z którego ma być wykonany zbiornik ma wpływ czynnik ekonomiczny. Niemniej jednak będzie to zbiornik szczelny. Zastosowane rozwiązania techniczne w zakładzie w sposób dostateczny zabezpieczają wody podziemne przed ich zanieczyszczeniem.

Zaprojektowana sieć, jak również separator substancji ropopochodnych i zbiornik znajdować się będą na terenie wnioskodawcy stąd, też zasięg oddziaływania nie będzie wykraczał poza jego teren.

Sieć kanalizacji zostanie tak zaprojektowana, aby wyeliminować jakąkolwiek awarię.

Inwestor winien przestrzegać instrukcji eksploatacji separatora i pamiętać o okresowym czyszczeniu przez specjalistyczne firmy zajmujące się usuwaniem tego typu zanieczyszczeniami. Rozwiązania techniczne projektowanego zbiornika i monitorowanie wypełnienia ścieków całkowicie zabezpiecza obiekt przed wystąpieniem jakichkolwiek nieprawidłowości. Wywóz nadmiaru ścieków przez uprawniony podmiot do oczyszczalni ścieków musi zostać zapewniony w okresach występowania nawałnych deszczy.

Planowana działalność, prowadzona zgodnie z przyjętymi założeniami, w szczególności prawidłowo prowadzona gospodarka odpadami wytworzonymi i zbieranymi oraz gospodarka wodno - ściekowa, nie wpłynie na pogorszenie istniejącego stanu gleby oraz wód podziemnych.

Pobór wody odbywać się będzie z sieci wodociągowej. Nie planuje się poboru wody podziemnej.

Oddziaływanie na świat roślinny i zwierzęcy

Głównymi czynnikami mającymi wpływ na świat roślinny i zwierzęcy jest stan jakości powietrza oraz stan klimatu akustycznego. Przeprowadzona analiza wykazała, że planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie na środowisko.

Powierzchnia ziemi w obrębie projektowanego zakładu jest całkowicie przekształcona antropogenicznie. Miejscami występuje roślinność segetalna i ruderalna. Z realizacją inwestycji nie wiąże się usunięcie drzew. Brak jest miejsc stałego bytowania zwierząt.

Przedsięwzięcie nie ma wpływu również na gatunki objęte ochroną, dlatego jego eksploatacja nie powoduje zniszczenia ani zagrożenia stanowisk gatunków cennych, będących przedmiotem ochrony prawa międzynarodowego i krajowego.

Oddziaływanie na zabytki

Na analizowanym obszarze oraz w najbliższym sąsiedztwie nie występują zabytki chronione na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. Nr 62, poz. 1568 z późn. zm.). Oddziaływanie nie zachodzi.

Oddziaływanie na dobra materialne

Na wschód znajdują się budynki pod działalność gospodarczą oraz zabudowa mieszkaniowa zagrodowa. Na zachodzie, północy i południu działkę okalają tereny rolnicze.

Analiza przedsięwzięcia wyklucza możliwość zniszczenia lub uszkodzenia cudzego mienia.

VII. ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO W WYPADKU WYSTĄPIENIA POWAŻNEJ AWARII PRZEMYSŁOWEJ

Zgodnie z Rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej, rodzaje oraz ilości substancji niebezpiecznych występujących na terenie planowanej inwestycji (Dz. U. Nr 58, poz. 535 z późn. zm.), rodzaje oraz ilości substancji niebezpiecznych występujących na terenie planowanej inwestycji, nie spowodują zaliczenia jej do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Niemniej, każdorazowo przed przystąpieniem do magazynowania konkretnych substancji, należy dokonać analizy, czy ich rodzaje oraz ilości nie zakwalifikują przedsięwzięcia do zakładu o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Zagrożeniem mogącym wystąpić podczas eksploatacji jest możliwość wystąpienia pożaru. Sytuacja taka może być spowodowana czynnikiem ludzkim lub też awarią urządzeń. Przestrzeganie przepisów z zakresu ochrony przeciwpożarowej, zabezpieczenie urządzeń przed dostępem osób trzecich oraz przeszkolenie w zakresie BHP powinno zagwarantować bezpieczeństwo pracy oraz bezawaryjne funkcjonowanie obiektu.

W przypadku rozlania, wycieku substancji niebezpiecznych należy je usunąć - unieszkodliwić przy pomocy sorbentu.

Projektowana inwestycja, biorąc pod uwagę jej charakter oraz zastosowane rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, minimalizuje w znacznym stopniu potencjalny szkodliwy wpływ na środowisko i ludzi w przypadku pojawienia się awarii.

VIII. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO WYNIKAJĄCE Z ISTNIENIA PRZEDSIĘWZIĘCIA, WYKORZYSTANIA ZASOBÓW ŚRODOWISKA I EMISJI

Ocenę oddziaływania na środowisko sporządzono na podstawie:

- danych archiwalnych dot. charakterystyki analizowanego terenu,
- danych dotyczących planowanej inwestycji,
- analizy map topograficznych,
- ogólnej wiedzy o przedmiocie,
- wizji terenowej w miejscu lokalizacji inwestycji,
- obowiązujących aktów prawnych.

Jako podstawowe założenia do prognozy przyjęto: średnioroczne, szacunkowe wartości stężeń poszczególnych zanieczyszczeń powietrza, stan i plan zagospodarowania terenu, koncepcje budowy inwestycji.

W zależności od czasu trwania poszczególne oddziaływania przedsięwzięcia można usystematyzować w następujący sposób:

- oddziaływania krótkoterminowe, odwracalne: etap budowy i likwidacji inwestycji (emisja hałasu i substancji do powietrza związanej z wykorzystywanymi urządzeniami),
- oddziaływania chwilowe, krótkoterminowe: wywóz odpadów, ścieków z terenu inwestycji, przyjazd potencjalnych klientów,
- oddziaływania bezpośrednie, długoterminowe, stałe: działanie instalacji, hałas, emisja zanieczyszczeń, ścieków,
- oddziaływania bezpośrednie, średnioterminowe – emisja z kotłowni, powstawanie wód opadowych i roztopowych z terenów utwardzonych.

Emisja hałasu z zakładu wraz z emisją hałasu terenów przemysłowych, dróg, położonych w najbliższym jego otoczeniu może spowodować przekroczenia standardów emisyjnych na terenach chronionych akustycznie – oddziaływanie skumulowane. Długotrwałe natężenie hałasu może wpływać negatywnie na psychikę człowieka. Im dokuczliwość dźwięku jest większa i dłuższa, tym poważniejsze są konsekwencje: od zdenerwowania, poprzez agresywność, po depresje i zaburzenia psychiczne – oddziaływanie pośrednie, wtórne.

Emisja zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z w/w środków transportu i kotłowni wraz z emisjami zanieczyszczeń powstających na terenie innych inwestycji, dróg gminnych, powiatowych w najbliższym sąsiedztwie itp., może pośrednio wpływać na pogorszenie jakości powietrza atmosferycznego na terenie np. gminy, powiatu – oddziaływanie skumulowane. Zły stan powietrza atmosferycznego i zmiany klimatu wpływają niekorzystnie na florę i faunę, a stan flory i fauny ma wpływ na krajobraz i zdrowie człowieka – oddziaływanie pośrednie, wtórne.

Zapotrzebowanie na wodę będzie oddziaływaniem bezpośrednim, długoterminowym i stałym, zapotrzebowanie na energię elektryczną, węgiel i drewno – pośrednim, długoterminowym i stałym w okresie trwania inwestycji, wynikającym z wykorzystania zasobów środowiska. Zakład pobierać będzie wodę w ilościach nie większych niż ilości zapewniające prawidłowe funkcjonowanie instalacji

i zaspokajanie potrzeb pracowniczych, paliwa - w ilościach nie większych niż ilości zapewniające prawidłowe funkcjonowanie procesów technologicznych (ruch pojazdów transportu wewnętrznego) oraz ogrzanie budynków.

Przeprowadzona analiza w zakresie emisji zanieczyszczeń do powietrza i hałasu do środowiska wykazała, że oddziaływania na środowisko nie są znaczące. Przedsięwzięcie nie będzie miało negatywnego wpływu na otaczające tereny, a normatywy przewidziane prawem, nie będą wykraczały poza granicami zakładu.

Podstawowymi uwarunkowaniami środowiska rzutującymi na funkcjonowanie przedsięwzięcia są:

- brak cennych przyrodniczo zbiorowisk roślinnych na terenie działki pod inwestycję,
- brak miejsc stałego bytowania zwierząt,
- brak kompleksów gleb podlegających ochronie prawnej,
- brak obiektów zabytkowych,

Nadrzędnym celem inwestycji jest ochrona środowiska naturalnego przed szkodliwymi substancjami zawartymi w samochodach oraz porzucaniem ich w miejscach przypadkowych.

Proces realizacji oraz likwidacji przedsięwzięcia, wiązać się będzie z krótkoterminowym, chwilowym oddziaływaniem w postaci emisji hałasu i substancji do powietrza związanej z wykorzystywanymi urządzeniami. Oddziaływania te ograniczać się będą do godzin dziennych i ustaną w momencie zakończenia prac.

Wszystkie przeanalizowane oddziaływania na środowisko ograniczone będą do granicy działek, do których Inwestor posiada tytuł prawny.

W chwili obecnej Inwestor nie ubiega się o dofinansowanie inwestycji z funduszy unijnych. Nie wyklucza się tej możliwości w późniejszym okresie.

IX. MOŻLIWE TRNASGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO

Nie dotyczy przedmiotowej inwestycji. Wpływy działalności przedmiotowej inwestycji nie przekroczą granic terenu, na którym Inwestor planuje prowadzić działalność i do którego posiada tytuł prawny.

X. OBSZAR OGRANICZONEGO UŻYTKOWANIA

Nie dotyczy. Planowane przedsięwzięcie nie kwalifikuje się do przedsięwzięć wymienionych w art. 135 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska*, dla których w przypadku zastosowania dostępnych rozwiązań technicznych, technologicznych i organizacyjnych nie są dotrzymane standardy jakości środowiska poza terenem zakładu i tworzy się wówczas obszar ograniczonego użytkowania.

XI. OPIS DZIAŁAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO

Do najważniejszych działań mających na celu ograniczenie oddziaływania zakładu na środowisko należy przede wszystkim stosowanie i przestrzeganie następujących zagadnień takich jak:

- edukacja i doskonalenie
- właściwe planowanie działalności;
- monitorowanie;
- naprawy i konserwacje;
- planowanie na wypadek awarii;
- organizacja pracy.

Każda z różnych form działalności związanej z ustaleniem zarządzania w zakładzie może mieć potencjalny udział w końcowym osiągnięciu dobrego efektu środowiskowego.

Istotne jest również odpowiednie planowanie działalności, dzięki któremu inwestycja może przynosić zaplanowane korzyści i przebiegać bez zakłóceń i redukować ryzyko niepotrzebnych emisji.

W celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania na środowisko, należy:

- W procesie technologicznym stosować tylko i wyłącznie materiały oraz urządzenia spełniające przewidziane prawem normy.
- W zakresie klimatu akustycznego ograniczyć zbędne trasy przejazdu pojazdów oraz jałową pracę silników pojazdów w czasie czynności rozładunku, załadunku i postoju.
- Stosować zalecenia gospodarki odpadami zgodnie z przepisami ich selektywnego gromadzenia oraz przekazywaniu ich do odzysku, ewentualnie unieszkodliwienia.
- Wykonać szczelną utwardzoną powierzchnię w obiekcie i na potrzeby poszczególnych sektorów.
- Przestrzegać reżimu eksploatacyjnego zbiorników do gromadzenia ścieków oraz separatora węglowodorów ropopochodnych.
- W zakresie zdrowia ludzi, przestrzeganie przez pracowników zasad bezpieczeństwa i higieny pracy.
- Przed rozpoczęciem eksploatacji należy uzyskać wszelkie wymagane decyzje administracyjne z zakresu ochrony środowiska oraz ściśle stosować się do wytycznych w nich ujętych.

XII. ANALIZA MOŻLIWYCH KONFLIKTÓW SPOŁECZNYCH

Sprecyzowanie konfliktów społecznych, które mogą wynikać z powodu realizacji inwestycji jest dość trudne. Jednakże w toku postępowania administracyjnego pełen dostęp informacji społeczeństwa, wyjaśnienie kwestii wzbudzających zaniepokojenie, uspokojenie rzetelną i wyczerpującą informacją może spowodować ograniczenie wystąpienia takich sytuacji.

Jak wykazała przeprowadzona w raporcie analiza, oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska ograniczone będzie do granicy działek, do których Inwestor posiada tytuł prawny. Dla zakładu nie występuje potrzeba ustanawiania obszaru ograniczonego użytkowania.

W postępowaniu w sprawie oceny oddziaływania na środowisko stronami postępowania w ocenie oddziaływania na środowisko, bezsprzecznie, oprócz wnioskodawcy, są właściciele działek sąsiadujących z planowanym przedsięwzięciem.

XIII. MONITORING ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEJ INWESTYCJI

Stacja demontażu pojazdów jest obiektem o określonym stopniu uciążliwości dla środowiska ze względu na możliwość wystąpienia zanieczyszczenia środowiska gruntowego substancjami ropopochodnymi.

Inwestor obowiązany jest do monitorowania stanu zapelnienia separatora substancji ropopochodnych oraz stanu napełnienia zbiornika samoodparowującego i jego szczelności, aby nie dopuścić do przedostania się ścieków do ziemi.

Przedsiębiorca prowadzący stację demontażu jest obowiązany również do sporządzenia rocznego sprawozdania zawierającego informacje o:

- liczbie, markach, masie pojazdów i roku produkcji pojazdów wycofanych z eksploatacji, przyjętych do jego stacji demontażu;
- masie odpadów poddanych odzyskowi i recyklingowi oraz przekazanych do odzysku i recyklingu, a także masie przeznaczonych do ponownego użycia przedmiotów wyposażenia i części wymontowanych z pojazdów wycofanych z eksploatacji;
- przedsiębiorcach, którym przekazano odpady do odzysku i recyklingu, z podaniem nazwy, siedziby i adresu albo imienia, nazwiska i adresu przedsiębiorcy;
- przedsiębiorcach, którym przekazano odpady do unieszkodliwiania, z podaniem nazwy, siedziby i adresu albo imienia, nazwiska, miejsca zamieszkania i adresu przedsiębiorcy;
- osiągniętym w danej stacji demontażu poziomie odzysku i recyklingu, z podziałem na pojazdy wyprodukowane przed dniem 1 stycznia 1980 r. i w okresie późniejszym.

Inwestor prowadzić będzie również regularne przeglądy urządzeń i maszyn, na bieżąco wykonywać wszelkie naprawy oraz przestrzegać procedur określonych w instrukcjach obsługi i dokumentacjach techniczno - ruchowych urządzeń.

XIV. PORÓWNANIE PROPONOWANEJ TECHNOLOGII Z TECHNOLOGIA SPEŁNIAJĄCĄ WYMAGANIA, ZAWARTE W ARTYKULE 143 USTAWY PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA

- Stosowanie substancji o małym potencjale zagrożeń – stacja demontażu pojazdów nie kwalifikuje się do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.
- Efektywne wytwarzanie oraz wykorzystanie energii:

Zużycie oraz efektywne wykorzystanie energii kontrolowane w zakładzie będzie przez wyznaczonego pracownika. Używanie świetlówek na terenie zakładu pozwoli znacznie obniżyć zużycie energii za oświetlenie. Monitoring zużycia energii elektrycznej polegać będzie na comiesięcznych odczytach z układów pomiarowych, które posłużą rozliczeniu z zakładem energetycznym. Wyniki z prowadzonych analiz techniczno-ekonomicznych zużycia energii elektrycznej znajdą w przyszłości odzwierciedlenie w działaniach polegających m. in. na remontach maszyn, urządzeń napędowych, modernizacjach sieci siły i światła, które zużywają energię elektryczną.

- Zapewnienie racjonalnego zużycia wody i innych surowców oraz materiałów i paliw

Zużycie wody, wykorzystywanych materiałów i paliw kontrolowane będzie przez wyznaczonego pracownika. Zakład pobierać będzie wodę w ilościach nie większych niż ilości zapewniające prawidłowe funkcjonowanie instalacji i zaspokajanie potrzeb pracowniczych, paliwa - w ilościach nie większych niż ilości zapewniające prawidłowe funkcjonowanie procesów technologicznych (ruch pojazdów transportu wewnętrznego) oraz ogrzanie budynku.

- Stosowanie technologii bezodpadowych i małodpadowych oraz możliwość odzysku powstających odpadów

Ze względu na specyfikę prowadzonej działalności trudno mówić o minimalizacji odpadów. Działania polegające na selektywnej zbiórce odpadów w zakładzie przyczynią się jednak do wykorzystania odpadów w całości lub w części, ograniczając ich składowanie. Prowadząc demontaż Inwestor może starać się pozyskać z auta jak najwięcej części nadających się do ponownego zastosowania, jednak uzależnione jest to przede wszystkim od stopnia zużycia pojazdu.

- Rodzaj, zasięg oraz wielkość emisji – zostały przedstawione w raporcie i niniejszej dokumentacji.
- Wykorzystanie porównywalnych procesów i metod, które zostały skutecznie zastosowane w skali przemysłowej

Infrastruktura i wyposażenie stacji demontażu zostały zaplanowane zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 143, poz. 1206 z późn. zm.).

- Postęp naukowo-techniczny

Planowane przedsięwzięcie będzie eksploatowane z uwzględnieniem postępu technicznego i rozwoju. Przyjęte rozwiązania umożliwią dotrzymywanie standardów jakości środowiska. Przy zakupach maszyn i urządzeń przestrzegana będzie zasada najmniejszej uciążliwości dla środowiska. Inwestor prowadzić będzie również regularne przeglądy urządzeń i maszyn, na bieżąco wykonywać wszelkie naprawy oraz przestrzegać procedur określonych w instrukcjach obsługi i dokumentacjach techniczno - ruchowych urządzeń.

XV. WSKAZANIE TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO, OPRACOWUJĄC RAPORT

Podczas opracowywania raportu, napotkano na trudności związane z określeniem emisji zanieczyszczeń do powietrza, powstającej na skutek osuszania pojazdów z płynów eksploatacyjnych. Jednakże emisja ta będzie miała charakter niezorganizowany i należy ją uznać za niewielką. Podczas usuwania płynów eksploatacyjnych z demontowanych pojazdów stosowany będzie specjalistyczny sprzęt wyposażony w pochłaniacze par.

XVI. STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem opracowania jest raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko polegającego na demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji na dz. nr 439/3 w m. Nierošno, Gmina Dąbrowa Białostocka, powiat sokólski, województwo podlaskie.

Planowane przedsięwzięcie jest wymienione w §2 ust. 1 pkt. 42 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. nr 213, poz. 1397) jako przedsięwzięcie, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko, dla którego sporządzenie raportu o oddziaływaniu na środowisko jest wymagane obligatoryjnie.

Zadaniem raportu jest przedstawienie informacji o zamierzonym sposobie korzystania ze środowiska, ocena wpływu planowanej działalności na środowisko, a w przypadku stwierdzenia powodowanego oddziaływania – określenie parametrów granicznych dotrzymywania standardów jakości środowiska. Opracowanie wykonywane jest w celu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia.

Praca w stacji demontażu pojazdów polegać będzie na:

- dostawie, wyładunku i ewidencji pojazdów,
- przejściowym (czasowym) magazynowaniu pojazdów na skanalizowanym placu,
- demontażem pojazdów (z wykorzystaniem elektronarzędzi i narzędzi ręcznych),
- czasowym magazynowaniu odpadów powstających w procesie demontażu, a po uzyskaniu masy transportowej przekazaniu ich firmom posiadającym odpowiednie zezwolenia, do odzysku bądź unieszkodliwienia,
- magazynowaniu i sprzedażą części przeznaczonych do dalszego użytku.

W ciągu miesiąca planowany jest demontaż ok. 40-60 pojazdów, głównie osobowych. Nie wyklucza się możliwości przyjęcia innych typów pojazdów. Zdolność przerobowa instalacji wynosić będzie poniżej 10 ton odpadów niebezpiecznych na dobę.

Infrastruktura i wyposażenie stacji demontażu zostały zaplanowane zgodnie z wytycznymi rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 28 lipca 2005 r. w sprawie minimalnych wymagań dla stacji demontażu oraz sposobu demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji (Dz. U. Nr 143, poz. 1206 z późn. zm.).

W „Raporcie...” przedstawiono teren, na którym planowana jest inwestycja, w tym istniejącą zabudowę i wyposażenie oraz odległość od najbliższej zabudowy mieszkalnej. Szczegółowo opisany został proces technologiczny i zabezpieczenia przedmiotowego terenu stosowane przez Inwestora, a mające na celu ochronę poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego.

W dalszej części raportu scharakteryzowano elementy przyrodnicze środowiska (budowa geologiczna, morfologia, klimat, stosunki wodne), objęte zakresem przewidywanego oddziaływania planowanego przedsięwzięcia.

Działka nr 439/3 leży w dużej odległości poza obszarami chronionymi takimi jak Natura 2000 oraz Park Narodowy.

Powierzchnia ziemi w obrębie projektowanego zakładu jest całkowicie przekształcona antropogenicznie. Miejscami występuje roślinność segetalna i ruderalna. Brak jest miejsc stałego bytowania zwierząt.

Realizacja inwestycji nie wpłynie znacząco na świat roślinny i zwierzęcy ponieważ nie spowoduje utraty siedlisk gatunków cennych przyrodniczo, usuwania roślinności drzewiastej.

Zakład nie będzie wywierał negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze ze względu na zamknięty charakter prowadzonej działalności. Wpływy działalności przedmiotowej inwestycji nie przekroczą granic terenu, na którym Inwestor planuje prowadzić działalność i do którego posiada tytuł prawny.

Nie występują tu żadne obiekty zabytkowe podlegające ochronie konserwatorskiej.

W kolejnych punktach raportu przedstawiono oddziaływanie przedsięwzięcia na środowisko na etapie jego budowy, eksploatacji i likwidacji. Najwięcej uwagi poświęcono oddziaływaniu inwestycji na środowisko w czasie jej trwania.

Funkcjonowanie planowanego przedsięwzięcia będzie powodować następujące emisje do środowiska:

- emisja zanieczyszczeń i substancji do powietrza,
- emisja hałasu,
- powstawanie odpadów,
- powstawanie ścieków bytowych i technologicznych.

Obliczeń emisji zanieczyszczeń do powietrza dokonano za pomocą systemu rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń pakietu „OPERAT-FB”, natomiast uciążliwość akustyczną inwestycji przeprowadzono metodą obliczeniową w oparciu o program SON2 wersja 3.3, na podstawie którego wykonano mapę hałasu.

W powyższych analizach przedstawiono oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia, bez oddziaływania skumulowanego, ze względu na brak informacji na temat możliwej działalności prowadzonej w pobliżu.

Na podstawie wykonanych obliczeń można stwierdzić, że:

- w zakresie emisji substancji do powietrza planowane przedsięwzięcie nie będzie oddziaływać ponadnormatywnie na aktualny stan powietrza,
- hałas związany z działalnością nie będzie przekraczać obowiązujących normatywów akustycznych na terenach chronionych.

W dalszej części raportu scharakteryzowano gospodarkę wodno – ściekową i odpadową.

Systematyczny monitoring napełnienia zbiorników, systematyczne opróżnianie i nie dopuszczanie do nadmiernego przeciążenia konstrukcji zbiorników, zagwarantuje długotrwałe i bezawaryjne ich użytkowanie. Postępowanie z wytworzonymi odpadami zgodne z wytycznymi ustawy o odpadach, zapobiegać będzie zanieczyszczeniom gruntowo – wodnym.

Proces realizacji oraz likwidacji przedsięwzięcia, wiązać się będzie z krótkoterminowym, chwilowym oddziaływaniem w postaci emisji hałasu i substancji do powietrza związanej z wykorzystywanymi urządzeniami. Oddziaływania te ograniczać się będą do godzin dziennych i ustaną w momencie zakończenia prac.

Ponieważ wpływy działalności przedmiotowej inwestycji nie przekroczą granic terenu, na którym Inwestor planuje prowadzić działalność i do którego posiada tytuł prawny, dla zakładu nie występuje potrzeba ustanowienia obszaru ograniczonego użytkowania. Nie przewiduje się również transgranicznego oddziaływania inwestycji.

W VI punkcie raportu pt.: „Uzasadnienie wybranego przez wnioskodawcę wariantu, ze wskazaniem jego oddziaływania na środowisko (ludzi, zwierzęta, rośliny, powierzchnię ziemi, wodę, powietrze, klimat, dobra materialne, dobra kultury, krajobraz) oraz wzajemne oddziaływanie między tymi elementami”, Inwestor przekonuje o potrzebie istnienia przedmiotowej inwestycji. Z uwagi na ekspansywne działanie człowieka nie jest możliwym pozostawienie przyrody w stanie nietkniętym.

Zaprojektowana inwestycja, przy zastosowaniu proponowanych zabezpieczeń, praktycznie wyklucza możliwość ponadnormatywnego oddziaływania na środowisko przyrodnicze. W dalszej części następuje opis oddziaływania wybranego wariantu na środowisko, czyli na powietrze atmosferyczne, klimat akustyczny, powierzchnię ziemi i glebę, wody powierzchniowe i podziemne, świat zwierzęcy i roślinny.

W raporcie podano propozycje Inwestora dot. monitoringu oddziaływania projektowanej inwestycji na środowisko, postępowanie w przypadku wystąpienia pożaru oraz opis działań mających na celu minimalizację negatywnego oddziaływania stacji na środowisko.

Inwestor w chwili obecnej nie przewiduje występowania konfliktów społecznych. Gdyby jednak takie miały miejsce, wyjaśnienie kwestii wzbudzających zaniepokojenie, uspokojenie rzetelną i wyczerpującą informacją, może prowadzić do ich ograniczenia lub złagodzenia.

Rodzaje oraz ilości substancji niebezpiecznych występujących na terenie planowanej inwestycji, nie spowodują zaliczenia jej do zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1. Mapa terenu pod inwestycje.	8
Rysunek 2. Plan zagospodarowania terenu pod inwestycje – schemat.	9
Rysunek 3. Schemat blokowy stacji demontażu pojazdów wycofanych z eksploatacji.	15
Rysunek 4. Plan Biebrzańskiego Parku Narodowego.	19
Rysunek 5. Obszary Natura 2000.	23

SPIS TABEL

Tabela 1. Rodzaje i ilości odpadów przewidzianych do odzysku.....	14
Tabela 2. Wskaźniki emisji zanieczyszczeń ze spalania węgla.....	30
Tabela 3. Wskaźniki emisji z procesu spalania paliw w silnikach spalinowych przy prędkości 20 km/h dla pojazdów osobowych i ciężarowych.....	31
Tabela 4. Przewidywana emisja z transportu PL1.....	32
Tabela 5. Przewidywana emisja z transportu P.....	33
Tabela 6. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń pyłu PM-10 w sieci receptorów.....	34
Tabela 7. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń dwutlenku siarki w sieci receptorów	34
Tabela 8. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń tlenków azotu w sieci receptorów	34
Tabela 9. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń tlenku węgla w sieci receptorów	35
Tabela 10. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń węglowodorów aromatyczne w sieci receptorów	35
Tabela 11. Zestawienie maksymalnych wartości stężeń węglowodorów alifatycznych w sieci receptorów	35
Tabela 12. Wyjściowe poziomy mocy akustycznej	37
Tabela 13. Równoważne poziomy mocy akustycznej zastępczych źródeł dźwięku	38
Tabela 14. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku.....	39
Tabela 15. Ilość i rodzaje odpadów niebezpiecznych powstających na etapie eksploatacji.....	45
Tabela 16. Ilości i rodzaje odpadów innych ni z niebezpieczne powstających na etapie eksploatacji.....	47

ZAŁĄCZNIKI

1. Mapa ewidencyjna
2. Wypis z rejestru gruntów
3. Plan zagospodarowania terenu
4. Wyniki przeprowadzonej symulacji hałasu
5. Wyniki przeprowadzonej symulacji emisji do powietrza